

Úřední věstník

Evropské unie

C 117

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

26. května 2007

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	IV <i>Informace</i>	
	INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE	
	Soudní dvůr	
2007/C 117/01	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 95, 28.4.2007	1
	V <i>Oznámení</i>	
	SOUDNÍ ŘÍZENÍ	
	Soudní dvůr	
2007/C 117/02	Věc C-71/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2007 Frankem Campolim proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 29. listopadu 2006 ve věci T-135/05, Campoli v. Komise	2
2007/C 117/03	Věc C-78/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itálie) dne 13. února 2007 – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia v. Domenico Valvo	3
2007/C 117/04	Věc C-94/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Bonn (Německo) dne 20. února 2007 – Dr. Andrea Raccanelli v. Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.	3
2007/C 117/05	Věc C-95/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale (Itálie) dne 20. února 2007 – Ecotrade spa v. Agenzia Entrate Ufficio Genova 3	4
2007/C 117/06	Věc C-96/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale (Itálie) dne 20. února 2007 – Ecotrade spa v. Agenzia Entrate Ufficio Genova 3	4

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 117/07	Věc C-112/07: Žaloba podaná dne 26. února 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika	5
2007/C 117/08	Věc C-113/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. února 2007 Selex Sistemi Integrati S.p.A. proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 12. prosince 2006 ve věci T-155/04, Selex Sistemi Integrati S.p.A. v. Komise Evropských společenství	5
2007/C 117/09	Věc C-119/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 27. února 2007 – Container Service Thorsten Sperzel GmbH v. Land Hessen	6
2007/C 117/10	Věc C-125/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2007 Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství ve věci T-264/02	7
2007/C 117/11	Věc C-126/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární Komoře České republiky (Česká republika) dne 26. února 2007 – Reisebüro Bühler GmbH v. Dom.info e.K., Sebastian Dieterle	8
2007/C 117/12	Věc C-127/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 5. března 2007 – Společnosti Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Arcelor Packaging International, Ugine & Alz France, Industeel Loire, Creusot Métal, Imphy Alloys a Arcelor v. předseda vlády, ministr hospodářství, financí a průmyslu a ministr životního prostředí a trvale udržitelného rozvoje	8
2007/C 117/13	Věc C-128/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Angelo Molinari v. Agenzia Entrate Ufficio Latina	8
2007/C 117/14	Věc C-129/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Giovanni Galeota v. Agenzia Entrate Ufficio Latina	9
2007/C 117/15	Věc C-130/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Salvatore Barbagallo v. Agenzia Entrate Ufficio Latina	9
2007/C 117/16	Věc C-131/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Michele Ciampi v. Agenzia Entrate Ufficio Latina	10
2007/C 117/17	Věc C-132/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgie) dne 5. března 2007 – Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV v. Andacon NV	10
2007/C 117/18	Věc C-133/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Raiffeisen Zentralbank Österreich AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-259/02	11
2007/C 117/19	Věc C-135/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Bank Austria Creditanstalt AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-260/02	12
2007/C 117/20	Věc C-136/07: Žaloba podaná dne 7. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království	13

2007/C 117/21	Věc C-137/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 8. března 2007 Österreichische Volksbanken-AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-271/02	13
2007/C 117/22	Věc C-138/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 9. března 2007 – Belgický stát v. N. V. Cobelfret	14
2007/C 117/23	Věc C-140/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 12. března 2007 – Hecht-Pharma GmbH v. Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg	15
2007/C 117/24	Věc C-141/07: Žaloba podaná dne 9. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo	15
2007/C 117/25	Věc C-143/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 13. března 2007 – Firma A.O.B. Reuter & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	16
2007/C 117/26	Věc C-144/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. března 2007 K-Swiss, Inc. proti usnesení Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 14. prosince 2006 ve věci T-14/06, K-Swiss, Inc v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	16
2007/C 117/27	Věc C-150/07: Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	17
2007/C 117/28	Věc C-151/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 19. března 2007 – Theologos-Grigorios Chatzithanasis v. Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis et Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis (OEEK)	17
2007/C 117/29	Věc C-158/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 22. března 2007 – Jacqueline Förster v. IB-Groep	18
2007/C 117/30	Věc C-159/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika	18
2007/C 117/31	Věc C-167/07: Žaloba podaná dne 29. března 2007 – Španělské království v. Rada Evropské unie	19
2007/C 117/32	Věc C-175/07, Věc C-176/07, Věc C-177/07, Věc C-178/07, Věc C-179/07, Věc C-180/07, Věc C-181/07, Věc C-182/07, Věc C-183/07, Věc C-184/07: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Nanterre (Francie) dne 2. dubna 2007 – 1. S.A. SAFBA v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 2. Sucreries et Raffineries d'Erstein v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 3. Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 4. Sucrerie de Bourgogne v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 5. Sucrerie Bourdon v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 6. des Sucreries du Marquenterre v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 7. Cristal Union v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 8. Lesaffre Frères v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 9. Vermendoise Industries v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 10. Sucreries de Toury et Usines annexes v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers	19

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2007/C 117/33	Věc C-192/07: Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo	20
2007/C 117/34	Věc C-199/07: Žaloba podaná dne 12. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika	20
Soud prvního stupně		
2007/C 117/35	Věc T-75/07: Žaloba podaná dne 12. března 2007 – Hamdi v. Rada	22
2007/C 117/36	Věc T-76/07: Žaloba podaná dne 12. března 2007 – El Fatmi v. Rada	22
2007/C 117/37	Věc T-81/07: Žaloba podaná dne 14. března 2007 – K.G. Holding (v konkurzu) v. Komise	23
2007/C 117/38	Věc T-82/07: Žaloba podaná dne 14. března 2007 – Kliq (v konkurzu) v. Komise	24
2007/C 117/39	Věc T-83/07: Žaloba podaná dne 14. března 2007 – Kliq Reintegratie (v konkurzu) v. Komise	25
2007/C 117/40	Věc T-84/07: Žaloba podaná dne 13. března 2007 – Mineral and Chemical Company „EuroChem“ v. Rada	26
2007/C 117/41	Věc T-85/07: Žaloba podaná dne 20. března 2007 – Gabel Industria Tessile v. OHIM – Creaciones Garel (GABEL)	26
2007/C 117/42	Věc T-86/07: Žaloba podaná dne 21. března 2007 – Deichmann-Schuhe v. OHIM – Design for Woman (DEITECH)	27
2007/C 117/43	Věc T-87/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Scil Proteins v. OHIM – Indena (affilene)	27
2007/C 117/44	Věc T-88/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Fabryka Samochodów Osobowych v. Komise	28
2007/C 117/45	Věc T-89/07: Žaloba podaná dne 23. března 2007 – VIP Car Solutions v. Parlament	29
2007/C 117/46	Věc T-90/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2007 Belgickým královstvím proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. března 2007 ve věci F-92/05, Genette v. Komise	29
2007/C 117/47	Věc T-91/07: Žaloba podaná dne 19. března 2007 – WWF-UK v. Rada	30
2007/C 117/48	Věc T-92/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2007 Jacquesem Frankinem a dalšími proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-3/06, Jacques Frankin a další v. Komise Evropských společenství	31
2007/C 117/49	Věc T-93/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Itálie v. Komise	31
2007/C 117/50	Věc T-94/07: Žaloba podaná dne 26. března 2007 – EREF v. Komise	31
2007/C 117/51	Věc T-95/07: Žaloba podaná dne 30. března 2007 – Aventis Pharma v. OHIM – Altana Pharma (PRAZOL)	32

2007/C 117/52	Věc T-96/07: Žaloba podaná dne 23. března 2007 – Telecom Italia Media v. Komise	32
2007/C 117/53	Věc T-99/07 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. března 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-92/05, Genette v. Komise	34
Soud pro veřejnou službu Evropské unie		
2007/C 117/54	Věc F-17/07: Žaloba podaná dne 23. února 2007 – Pouzol v. Účetní dvůr	35
2007/C 117/55	Věc F-23/07: Žaloba podaná dne 19. března 2007 – M v. EMEA	35
2007/C 117/56	Věc F-24/07: Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Lafleur-Tighe v. Komise	36
2007/C 117/57	Věc F-25/07: Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Bleser v. Soudní dvůr	36
2007/C 117/58	Věc F-26/07: Žaloba podaná dne 21. března 2007 – Potoms a Scillia v. Parlament	37
2007/C 117/59	Věc F-27/07: Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Sundholm v. Komise	37
2007/C 117/60	Věc F-29/07: Žaloba podaná dne 28. března 2007 – Quadu v. Parlament	37
2007/C 117/61	Věc F-30/07: Žaloba podaná dne 28. března 2007 – Noworyta v. Parlament	38
2007/C 117/62	Věc F-31/07: Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – Putterie-de-Beukelaer v. Komise	38

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

(2007/C 117/01)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 95, 28.4.2007

Dřívější publikace

Úř. věst. C 82, 14.4.2007

Úř. věst. C 69, 24.3.2007

Úř. věst. C 56, 10.3.2007

Úř. věst. C 42, 24.2.2007

Úř. věst. C 20, 27.1.2007

Úř. věst. C 331, 30.12.2006

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. února 2007 Frankem Campolim proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 29. listopadu 2006 ve věci T-135/05, Campoli v. Komise

(Věc C-71/07 P)

(2007/C 117/02)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Franco Campoli (zástupci: G. Vandersanden, L. Levi, S. Rodrigues, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Joris, D. Martin, zmocněnci), Rada Evropské unie (M. Arpio, I. Šulce, zmocněnci)

Návrhová žádání

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ES ze dne 29. listopadu 2006 ve věci T-135/05;
- v důsledku toho vyhovět návrhovým žádáním účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek uplatněným v prvním stupni, změněným s ohledem na nepřipustnost žalob účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek týkajících se příspěvku na domácnost a příspěvku na vzdělání, a tudíž
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 13. prosince 2004, kterým byla zamítnuta jeho stížnost, přijaté jednak spolu s rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování, zpochybněným v uvedené stížnosti, které k 1. květnu 2004 změnilo opravný koeficient použitelný na jeho důchod, jakož i jednak s jeho důchodovými výměry v rozsahu, v němž se týkají uplat-

nění tohoto posledně uvedeného rozhodnutí od měsíce května 2004;

— uložit žalované náhradu všech nákladů řízení;

— uložit žalované náhradu všech nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek uplatňuje několik argumentů na podporu svého jediného důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení zásady rovného zacházení a porušení povinnosti odůvodnění, která přísluší soudu Společenství.

Uvedená zásada byla porušena zaprvé v rozsahu, v němž Soud měl za to, že zákonodárce může změnit služební řád tím, že vymezí méně příznivé podmínky než platný režim, jestliže ovšem stanoví přechodné období dostatečné délky. Existence přechodného období a přezkum jeho dostatečné délky jsou totiž skutečnostmi, které nejsou předmětem přezkumu legality nového opatření s ohledem na zásadu rovného zacházení, jejíž dodržení vyžaduje, aby soud ověřil neexistenci svévolné nebo zjevně nepřiměřené diferenciaci s ohledem na cíl sledovaný zákonodárcem Společenství. V projednávaném případě přitom napadený rozsudek nevymezil cíl sledovaný novými pravidly týkajícími se stanovení opravných koeficientů, ani *a fortiori* nezkoumal, zda došlo ke svévolné nebo zjevně nepřiměřené diferenciaci s ohledem na tento cíl. Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek dodává, že opravný koeficient stanovený na úrovni průměrných životních nákladů v zemi ostatně může poškodit zároveň cíl zachování kupní síly důchodců a cíl jejich volného pohybu a pobytu, neboť důchodci s bydlištěm v hlavním městě země nebo v jiných městech nebo regionech této země s vysokými životními náklady budou mít slabší kupní sílu než důchodci, kteří si zvolili své bydliště mimo toto hlavní město nebo tato města či regiony.

Svým druhým argumentem účastník řízení podávající kasační opravný prostředek dále tvrdí, že na rozdíl od toho, co je uvedeno v napadeném rozsudku, nový režim důchodů skutečně obsahuje vazbu na životní náklady v Bruselu, takže příjmy důchodců s bydlištěm v Belgii jsou stanoveny se zohledněním pouze životních nákladů v hlavním městě tohoto členského státu, zatímco příjmy důchodců s bydlištěm v hlavním městě jiných členských států jsou vymezeny prostřednictvím opravného koeficientu, který zohledňuje průměrné životní náklady v celé zemi. Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek krom toho zpochybňuje konstatování Soudu, podle něhož legalita právního předpisu Společenství nemůže záviset na způsobu, jakým je tento akt uplatňován v praxi, neboť opatření k provedení takového aktu jsou úzce spojena se samotným aktem, a uplatňuje porušení práv obhajoby, jakož i zásady rovnosti účastníků řízení před soudem Společenství v rozsahu, v němž se dozvěděl o opatřeních k provedení nového režimu důchodů až po ukončení písemné části řízení.

Svým posledním argumentem účastník řízení podávající kasační opravný prostředek konečně zpochybňuje tvrzení Soudu, podle něhož nemá právní zájem na podání žaloby na základě článku 241 ES, když odkázal na zvýhodnění přiznané důchodcům s bydlištěm v členském státu „s nízkými životními náklady“. Tím, že poukázal na rozdílné zacházení vyhrazené důchodcům s bydlištěm v členském státě „s nízkými životními náklady“ v porovnání s důchodci s bydlištěm v členském státě s „vysokými životními náklady“, totiž kritizuje narušení zásady rovnocennosti kupní síly a směřuje tím ke zpochybnění režimu důchodů vyplývajícího z nového služebního řádu a jeho přechodných opatření.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Itálie) dne 13. února 2007 – Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia v. Domenico Valvo

(Věc C-78/07)

(2007/C 117/03)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Ispettorato Provinciale dell'Agricoltura di Enna, Assessorato all'agricoltura e foreste della regione Sicilia, Regione Sicilia

Odpůrce: Domenico Valvo

Předběžné otázky

Může být vyrovnávací příspěvek stanovený nařízením EHS č. 2328/91 (ve znění nařízení č. 3669/93) a nařízením Rady (ES) č. 950/97 ⁽¹⁾ ze dne 20. května 1997 o zlepšení účinnosti zemědělských struktur vyloučen u podnikatele, který pobírá důchod, a zejména důchod na základě služebního stáří?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Arbeitsgericht Bonn (Německo) dne 20. února 2007 – Dr. Andrea Raccanelli v. Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

(Věc C-94/07)

(2007/C 117/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Bonn

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dr. Andrea Raccanelli

Žalovaná: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V.

Předběžné otázky

1. Je třeba žalobce ve smyslu pojmu pracovníka podle práva Společenství považovat za pracovníka, pokud není zavázán k většímu výkonu práce než doktorandi s pracovní smlouvou BAT/2?
2. V případě, že je třeba otázku 1 zodpovědět záporně:

Je článek 7 nařízení (EHS) č. 1612/68 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství ⁽¹⁾ třeba vykládat v tom smyslu, že neexistenci diskriminace lze konstatovat pouze tehdy, pokud měl žalobce před zahájením své doktorandské činnosti u žalovaného přinejmenším právo si vybrat mezi pracovní smlouvou a stipendiem?

3. V případě, že je třeba otázku 2 zodpovědět tak, že žalobci měla být poskytnuta možnost uzavřít pracovní smlouvu, je třeba položit otázku:

Které právní důsledky vzniknou v případě diskriminace cizích státních příslušníků?

(¹) Úř. věst. L 257, s. 2.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale (Itálie) dne 20. února 2007 – Ecotrade spa v. Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Věc C-95/07)

(2007/C 117/05)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ecotrade spa

Žalovaný: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Předběžné otázky

- 1) Brání správný výklad článku 17, čl. 21 odst. 1 a článku 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu vnitrostátní právní úpravě (v tomto případě článku 19 nařízení prezidenta republiky č. 633 ze dne 26. října 1972), která podmiňuje uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, kterou má platit osoba povinná k dani při výkonu své podnikatelské činnosti, dodržáním lhůty (dvouleté) a sankcionuje její nedodržení zánikem tohoto nároku, konkrétně pokud jde o případy, v nichž ke zdanění nákupu zboží nebo služby daní z přidané hodnoty dochází za použití dynamiky reverse charge, která umožňuje finančnímu úřadu požadovat placení daně ve lhůtě (čtyřleté, podle článku 57 nařízení prezidenta republiky č. 633/72) překračující lhůtu stanovenou podnikateli k jejímu odpočtu, která naopak propadne v důsledku uplynutí?
- 2) Brání správný výklad čl. 18 odst. 1 písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 vnitrostátní právní úpravě, aby při úpravě „náležitosti“ stanovených tímto

článkem prostřednictvím mechanismu reverse charge upraveného ustanovením čl. 17 odst. 3 ve spojení s článkem 23 a 25 nařízení prezidenta republiky č. 633/72 mohla zavést (pouze ke škodě daňového poplatníka) dodržování časového omezení – jak je stanoveno článkem 19 nařízení prezidenta republiky č. 633/72 – pro uplatnění odpočtu podle článku 17 téže směrnice?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale (Itálie) dne 20. února 2007 – Ecotrade spa v. Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

(Věc C-96/07)

(2007/C 117/06)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ecotrade spa

Žalovaný: Agenzia Entrate Ufficio Genova 3

Předběžné otázky

- 1) Brání správný výklad článku 17, čl. 21 odst. 1 a článku 22 šesté směrnice Rady 77/388/EHS (¹) ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu vnitrostátní právní úpravě (v tomto případě článku 19 nařízení prezidenta republiky č. 633 ze dne 26. října 1972), která podmiňuje uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, kterou má platit osoba povinná k dani při výkonu své podnikatelské činnosti, dodržáním lhůty (dvouleté) a sankcionuje její nedodržení zánikem tohoto nároku, konkrétně pokud jde o případy, v nichž ke zdanění nákupu zboží nebo služby daní z přidané hodnoty dochází za použití dynamiky reverse charge, která umožňuje finančnímu úřadu požadovat placení daně ve lhůtě (čtyřleté, podle článku 57 nařízení prezidenta republiky č. 633/72) překračující lhůtu stanovenou podnikateli k jejímu odpočtu, která naopak propadne v důsledku uplynutí?

2) Brání správný výklad čl. 18 odst. 1 písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 vnitrostátní právní úpravě, aby při úpravě „náležitosti“ stanovených tímto článkem prostřednictvím mechanismu reverse charge upraveného ustanovením čl. 17 odst. 3 ve spojení s článkem 23 a 25 nařízení prezidenta republiky č. 633/72 mohla zavést (pouze ke škodě daňového poplatníka) dodržování časového omezení – jak je stanoveno článkem 19 nařízení prezidenta republiky č. 633/72 – pro uplatnění odpočtu podle článku 17 téže směrnice?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žaloba podaná dne 26. února 2007 – Komise Evropských společenství v. Italská republika

(Věc C-112/07)

(2007/C 117/07)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: E. De Persio a M. Condou-Durande, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Italská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/80/ES (¹) ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložit Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice 2004/80/ES uplynula dne 1. ledna 2006, s výjimkou čl. 12 odst. 2 této směrnice, pro který byla lhůta stanovena ke dni 1. července 2005.

(¹) Úř. věst. L 261, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 65.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. února 2007 Selex Sistemi Integrati S.p.A. proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 12. prosince 2006 ve věci T-155/04, Selex Sistemi Integrati S.p.A. v. Komise Evropských společenství

(Věc C-113/07 P)

(2007/C 117/08)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Selex Sistemi Integrati S.p.A. (zástupci: F. Sciaudone, R. Sciaudone a D. Fioretti, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství, Eurocontrol – Evropská organizace pro bezpečnost letového provozu

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 12. prosince 2006 ve věci T-155/04 a vrátit věc k rozhodnutí ve věci samé Soudu prvního stupně ve světle údajů poskytnutých Soudním dvorem;
- uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení a řízení ve věci T-155/04.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svých tvrzení navrhovatelka uplatňuje řadu nesprávných právních posouzení, která se týkají řízení a věci samé.

Nesprávné právní posouzení co se týče řízení

Pokud jde o nesprávné právní posouzení, co se týče řízení, kterého se dopustil Soud, navrhovatelka uplatňuje:

- porušení čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Soudu, neboť Soud povolil, aby Eurocontrol byly doručeny spisy ve věci a aby předložila písemné vyjádření;
- porušení čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu, neboť Soud zkreslil skutečnosti, na jejichž základě bylo o nových žalobních důvodech navrhovatelky rozhodnuto, že jsou nepřijatelné;
- porušení čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu, neboť Soud nevzal v úvahu jednání Komise ve vztahu ke skutečnostem, na jejichž základě bylo o nových žalobních důvodech navrhovatelky rozhodnuto, že jsou nepřijatelné;

- porušení čl. 66 odst. 1 jednacího řádu Soudu, neboť Soud nevydal příkaz ve věci žádosti o důkazní prostředky

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Verwaltungsgericht Darmstadt (Německo) dne 27. února
2007 – Container Service Thorsten Sperzel GmbH v. Land
Hessen**

Nesprávné právní posouzení co se týče věci samé

(Věc C-119/07)

Pokud jde o nesprávné právní posouzení týkající se použitelnosti článku 82 ES na spolupráci poskytovanou Eurocontrol vnitrostátním správním orgánům, navrhovatelka uplatňuje:

(2007/C 117/09)

Jednací jazyk: němčina

- zkreslení obsahu sporného rozhodnutí;
- kontradiktornost odůvodnění týkajícího se nezrušení sporného rozhodnutí navzdory přijetí prvního žalobního důvodu;
- kontradiktornost odůvodnění, neboť Soud nahradil své odůvodnění odůvodněním použitým Komisí ve sporném nařízení;
- porušení ustálené judikatury Společenství týkající se omezení soudního přezkumu;
- zjevně nesprávné posouzení skutkového stavu ve věci porušení článku 82 ES.

Pokud jde o nesprávné právní posouzení týkající se použitelnosti článku 82 ES na činnost normalizace prováděnou Eurocontrol, navrhovatelka uplatňuje:

- zkreslení obsahu sporného rozhodnutí;
- přijetí pojmu hospodářská činnost neslučitelného s pojmem vytvořeným judikaturou Společenství;
- nesprávný výklad a použití judikatury Společenství ve věci sociálních dávek;
- porušení povinnosti uvést dostatečné odůvodnění.

Pokud jde o nesprávné právní posouzení týkající se použitelnosti článku 82 ES na výzkum a vývoj (zejména nabytí prototypů a režim práv k duševnímu vlastnictví) prováděné Eurocontrol, navrhovatelka uplatňuje:

- zjevné zkreslení sporného rozhodnutí;
- přijetí pojmu hospodářská činnost neslučitelného s pojmem vytvořeným judikaturou Společenství;
- ponechání bez povšimnutí a zkreslení důkazů předložených navrhovatelkou týkajících se hospodářské povahy spravování režimu práv k duševnímu vlastnictví Eurocontrol.

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Darmstadt

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Container Service Thorsten Sperzel GmbH

Žalovaná: Land Hessen

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že při výpočtu správních nákladů na provedení postupu oznamování a kontroly může být kromě nákladů na skutečně vzniklé správní výdaje úředního úkonu zohledněn také význam úředního úkonu pro oznamovatele jako příjemce úředního úkonu?

Pro případ, že by Soudní dvůr Evropských společenství odpověděl na první otázku kladně:

2) Musí být čl. 33 odst. 1 nařízení (EHS) č. 259/93 vykládán v tom smyslu, že je ještě možné mluvit o přiměřených správních nákladech na provedení postupu oznamování a kontroly tehdy, jestliže v rámci výpočtu správních nákladů položka „hodnota významu úředního úkonu pro oznamovatele“ mnohonásobně (v projednávaném případě: dvacetinásobek) překračuje skutečně vzniklé správní výdaje?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 30, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 176.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. března 2007 Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) vydanému dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství ve věci T-264/02

(Věc C-125/07 P)

(2007/C 117/10)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (zástupce: F. Montag, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- částečně zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž zamítl žalobu ve věci T-264/02 proti rozhodnutí žalované C (2002) 2091, konečně ze dne 11. června 2002 v řízení podle článku 81 Smlouvy ES a zrušit uvedené rozhodnutí žalované v rozsahu, v němž ukládá žalobkyni pokutu;
- podpůrně snížit přiměřeně pokutu uloženou žalobkyni v článku 3 rozhodnutí žalované C (2002) 2091 konečně ze dne 11. června 2002 v řízení podle článku 81 Smlouvy ES;
- mimořádně podpůrně zrušit rozsudek Soudu prvního stupně uvedený v bodě 1 a vrátit věc Soudu prvního stupně;
- v každém případě uložit žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Je namítáno, že napadený rozsudek porušil právo obhajoby. Žalobkyně totiž nebyla řádně vyslechnuta ohledně stanovení podílů na trhu rakouského sektoru spořitelen, který Komise zamýšlela. Soud ve svém rozsudku neprávem rozhodl, že skutečnost, že žalovaná ve svém oznámení námitek označila žalobkyni za vedoucí společnost v sektoru spořitelen, byla dostatečná k zajištění práv obhajoby žalobkyně. Žalovaná

měla spíše žalobkyni upozornit na to, které závěry z této skutečnosti zamýšlí přijmout.

2. Z hmotně-právního hlediska je namítáno, že Soud nezohlednil skutečnost, že rozhodnutí žalované

a) porušilo čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962, jelikož přičetlo žalobkyni jednání GiroCredit za období před převzetím žalobkyní. Jednání GiroCredit mělo být naopak připsáno za toto období Bank Austria-Konzern, jelikož i) řídila GiroCredit a měla vliv na její podíl v Lombardclub, ii) podílela se na dohodách společnosti Lombardclub prostřednictvím další společnosti skupiny a iii) v okamžiku vydání rozhodnutí stále právně existovala.

b) porušilo čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962, jelikož připsal žalobkyni podíly na trhu spořitelen, které byly v období protiprávního jednání (1995-červen 1998) právně a hospodářsky nezávislé. Neexistuje právní základ pro připsání sektoru spořitelen žalobkyni. Krom toho nebyly splněny podmínky pro právní základy, které zohlednily Soud a žalovaná.

c) porušilo čl. 81 odst. 1 ES, jelikož připsání podílů na trhu sektoru spořitelen žalobkyni konečně znamenalo připsání jednání spořitelen, které jsou právně a hospodářsky nezávislé, aniž byly dodrženy přísnější podmínky, které Soudní dvůr stanovil pro připsání jednání jiného subjektu.

d) porušilo čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962, jelikož pokuta na základě protiprávního připsání společnosti GiroCredit a sektoru spořitelen žalobkyni nesměla být uložena, v každém případě však byla příliš vysoká.

e) porušilo čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962 i tehdy, pokud by připsání sektoru spořitelen bylo oprávněné, *quod non*, jelikož v každém případě připsání celkového sektoru spořitelen žalobkyni bylo protiprávní, jelikož společnosti Bank Austria a Erste österreichische Sparkasse – Bank AG byla rovněž uložena samostatná pokuta, takže jejich podíly na trhu neměly být zohledněny rovněž v rámci stanovení pokuty žalobkyni – zohledněné podruhé a tedy dvojnásobně.

f) porušilo čl. 81 odst. 1 ES, jelikož dohody společnosti Lombardclub nezpůsobily žádné „zásadní“ narušení obchodu mezi členskými státy, takže čl. 81 odst. 1 ES neměl být v projednávaném případě vůbec použit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 331, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární Komoře České republiky (Česká republika) dne 26. února 2007 – Reisebüro Bühler GmbH v. Dom.info e.K., Sebastian Dieterle

(Věc C-126/07)

(2007/C 117/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární Komoře České republiky

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Reisebüro Bühler GmbH

Odpůrce: Dom.info e.K., Sebastian Dieterle

Předběžné otázky

- 1) Je Rozhodčí soud pro spory týkající se doménových jmen .eu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární Komoře České republiky (Rozhodčí soud ČR) zřízený na základě nařízení (ES) č. 874/2004 ⁽¹⁾ oprávněn k předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 234 odst. 2 ES?
- 2) Pokud bude odpověď Soudního dvora na první otázku kladná:

Mohou být na základě zmocnění v čl. 22 odst. 5 nařízení (ES) č. 874/2004 vydána pravidla mimosoudního řešení sporů (pravidla ADR), podle kterých mimo jiné odpůrce může požadovat nejen zamítnutí stížnosti, ale také určení, že stížnost nebyla podána v dobré víře a představuje zneužití řízení (část B12(h) pravidel ADR)?

- 3) Pokud bude odpověď Soudního dvora na druhou otázku záporná:

Je senát rozhodčího soudu na základě jiných ustanovení práva Společenství popřípadě na základě obecných právních zásad práva Společenství vyplývajících z ústavních tradic členských států oprávněn rozhodnout o takovém návrhu na určení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 162, s. 40; Zvl. vyd. 13/34, s. 825.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 5. března 2007 – Společnosti Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Arcelor Packaging International, Ugine & Alz France, Industeel Loire, Creusot Métal, Imphy Alloys a Arcelor v. předseda vlády, ministr hospodářství, financí a průmyslu a ministr životního prostředí a trvale udržitelného rozvoje

(Věc C-127/07)

(2007/C 117/12)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Arcelor Atlantique et Lorraine, Sollac Méditerranée, Arcelor Packaging International, Ugine & Alz France, Industeel Loire, Creusot Métal, Imphy Alloys, Arcelor

Žalovaní: Předseda vlády, ministr hospodářství, financí a průmyslu a ministr životního prostředí a trvale udržitelného rozvoje

Předběžná otázka

Je platná směrnice [2003/87/ES] ⁽¹⁾ ze dne 13. října 2003 s ohledem na zásadu rovnosti, v rozsahu, v němž se podle ní systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů vztahuje na zařízení ocelářského odvětví a nikoli na průmyslová odvětví hliníku a umělých hmot.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Angelo Molinari v. Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Věc C-128/07)

(2007/C 117/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Latina

Účastníci původního řízení

Žalobce: Angelo Molinari

Žalovaná: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Předběžné otázky

- 1) Musí být rozsudek C-207/2004 ⁽¹⁾ vykládán tak, že italský zákonodárce měl rozšířit zvýhodněnou věkovou hranici stanovenou pro ženy i na muže?
- 2) Musí být v projednávaném případě rozhodnuto, že u mužů od 50 let věku se musí použít na částky vyplacené jako pobídka k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání sazba rovnající se poloviční sazbě zdanění TFR?
- 3) Je v souladu s právem Společenství rozhodnout, že věkový rozdíl 50 let u žen a 55 let u mužů je v rozporu s právem Společenství, jestliže směrnice č. 79/7 ⁽²⁾ umožňuje členským státům zachovat odlišné věkové hranice pro odchod do důchodu, vzhledem k tomu, že částky zaplacené daňovým poplatníkem jako daň z příjmu fyzických osob nepředstavují prvek odměny, neboť nejsou placeny zaměstnavatelem z důvodu pracovního poměru, a vzhledem k tomu, že částka vyplacená zaměstnavatelem zaměstnanci za účelem podpoření pobídky k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání nemá povahu odměny?
- 4) Brání nebo nebrání výklad práva Společenství (směrnice Rady 76/207/EHS ⁽³⁾ ze dne 9. ledna 1976, která zakazuje diskriminaci na základě pohlaví) použití vnitrostátního právního předpisu dotčeného ve věci, která byla předložena Soudnímu dvoru k přezkoumání a musí tento vnitrostátní soud nahlížet na vnitrostátní právní předpis (článek 17, nyní čl. 19 odst. 4a nařízení prezidenta republiky č. 917/86) jako na neslučitelný nebo slučitelný s právem Společenství?

⁽¹⁾ Sb. rozh. 2005, s. I-07453.

⁽²⁾ Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215.

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Giovanni Galeota v. Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Věc C-129/07)

(2007/C 117/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Latina

Účastníci původního řízení

Žalobce: Giovanni Galeota

Žalovaná: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Předběžné otázky

- 1) Musí být rozsudek C-207/2004 ⁽¹⁾ vykládán tak, že italský zákonodárce měl rozšířit zvýhodněnou věkovou hranici stanovenou pro ženy i na muže?
- 2) Musí být v projednávaném případě rozhodnuto, že u mužů od 50 let věku se musí použít na částky vyplacené jako pobídka k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání sazba rovnající se poloviční sazbě zdanění TFR?
- 3) Je v souladu s právem Společenství rozhodnout, že věkový rozdíl 50 let u žen a 55 let u mužů je v rozporu s právem Společenství, jestliže směrnice č. 79/7 ⁽²⁾ umožňuje členským státům zachovat odlišné věkové hranice pro odchod do důchodu, vzhledem k tomu, že částky zaplacené daňovým poplatníkem jako daň z příjmu fyzických osob nepředstavují prvek odměny, neboť nejsou placeny zaměstnavatelem z důvodu pracovního poměru, a vzhledem k tomu, že částka vyplacená zaměstnavatelem zaměstnanci za účelem podpoření pobídky k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání nemá povahu odměny?
- 4) Brání nebo nebrání výklad práva Společenství (směrnice Rady 76/207/EHS ⁽³⁾ ze dne 9. ledna 1976, která zakazuje diskriminaci na základě pohlaví) použití vnitrostátního právního předpisu dotčeného ve věci, která byla předložena Soudnímu dvoru k přezkoumání a musí tento vnitrostátní soud nahlížet na vnitrostátní právní předpis (článek 17, nyní čl. 19 odst. 4a nařízení prezidenta republiky č. 917/86) jako na neslučitelný nebo slučitelný s právem Společenství?

⁽¹⁾ Sb. rozh. 2005, s. I-07453.

⁽²⁾ Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215.

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Salvatore Barbagallo v. Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Věc C-130/07)

(2007/C 117/15)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Latina

Účastníci původního řízení

Žalobce: Salvatore Barbagallo

Žalovaná: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Předběžné otázky

- 1) Musí být rozsudek C-207/2004 ⁽¹⁾ vykládán tak, že italský zákonodárce měl rozšířit zvýhodněnou věkovou hranici stanovenou pro ženy i na muže?
- 2) Musí být v projednávaném případě rozhodnuto, že u mužů od 50 let věku se musí použít na částky vyplacené jako pobídka k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání sazba rovnající se poloviční sazbě zdanění TFR?
- 3) Je v souladu s právem Společenství rozhodnout, že věkový rozdíl 50 let u žen a 55 let u mužů je v rozporu s právem Společenství, jestliže směrnice č. 79/7 ⁽²⁾ umožňuje členským státům zachovat odlišné věkové hranice pro odchod do důchodu, vzhledem k tomu, že částky zaplacené daňovým poplatníkem jako daň z příjmu fyzických osob nepředstavují prvek odměny, neboť nejsou placeny zaměstnavatelem z důvodu pracovního poměru, a vzhledem k tomu, že částka vyplacená zaměstnavatelem zaměstnanci za účelem podpoření pobídky k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání nemá povahu odměny?
- 4) Brání nebo nebrání výklad práva Společenství (směrnice Rady 76/207/EHS ⁽³⁾ ze dne 9. ledna 1976, která zakazuje diskriminaci na základě pohlaví) použití vnitrostátního právního předpisu dotčeného ve věci, která byla předložena Soudnímu dvoru k přezkoumání, a musí tento vnitrostátní soud nahlížet na vnitrostátní právní předpis (článek 17, nyní čl. 19 odst. 4a nařízení prezidenta republiky č. 917/86) jako na neslučitelný nebo slučitelný s právem Společenství?

⁽¹⁾ Sb. rozh. 2005, s. I-7453.

⁽²⁾ Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215.

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Latina (Itálie) dne 5. března 2007 – Michele Ciampi v. Agenzia Entrate Ufficio Latina

(Věc C-131/07)

(2007/C 117/16)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione tributaria provinciale di Latina

Účastníci původního řízení

Žalobce: Michele Ciampi

Žalovaná: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Předběžné otázky

- 1) Musí být rozsudek C-207/2004 ⁽¹⁾ vykládán tak, že italský zákonodárce měl rozšířit zvýhodněnou věkovou hranici stanovenou pro ženy i na muže?
- 2) Musí být v projednávaném případě rozhodnuto, že u mužů od 50 let věku se musí použít na částky vyplacené jako pobídka k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání sazba rovnající se poloviční sazbě zdanění TFR?
- 3) Je v souladu s právem Společenství rozhodnout, že věkový rozdíl 50 let u žen a 55 let u mužů je v rozporu s právem Společenství, jestliže směrnice č. 79/7 ⁽²⁾ umožňuje členským státům zachovat odlišné věkové hranice pro odchod do důchodu, vzhledem k tomu, že částky zaplacené daňovým poplatníkem jako daň z příjmu fyzických osob nepředstavují prvek odměny, neboť nejsou placeny zaměstnavatelem z důvodu pracovního poměru, a vzhledem k tomu, že částka vyplacená zaměstnavatelem zaměstnanci za účelem podpoření pobídky k dobrovolnému odchodu ze zaměstnání nemá povahu odměny?
- 4) Brání nebo nebrání výklad práva Společenství (směrnice Rady 76/207/EHS ⁽³⁾ ze dne 9. ledna 1976, která zakazuje diskriminaci na základě pohlaví) použití vnitrostátního právního předpisu dotčeného ve věci, která byla předložena Soudnímu dvoru k přezkoumání a musí tento vnitrostátní soud nahlížet na vnitrostátní právní předpis (článek 17, nyní čl. 19 odst. 4a nařízení prezidenta republiky č. 917/86) jako na neslučitelný nebo slučitelný s právem Společenství?

⁽¹⁾ Sb. rozh. 2005, s. I-7453.

⁽²⁾ Úř. věst. L 6, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 215.

⁽³⁾ Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgie) dne 5. března 2007 – Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV v. Andacon NV

(Věc C-132/07)

(2007/C 117/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV

Žalovaná: Andacon NV

Předběžné otázky

1) Je třeba vykládat čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1891/04 ⁽¹⁾ v tom smyslu, že je příslušným celním útvarem nebo příslušnému celnímu úřadu zakázáno informovat podle čl. 9 odst. 2 nařízení (ES) č. 1383/03 ⁽²⁾ nebo provést (nechat provést) kontrolu podle čl. 9 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (ES) č. 1383/03, dokud nebyla žádost o přijetí opatření doručena před 1. červencem 2004 doplněna o prohlášení uvedené v článku 6 nařízení č. 1383/03? Je jinými slovy toto prohlášení formální podmínkou další platnosti žádosti o přijetí opatření?

2) Je třeba vykládat čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1383/03 v tom smyslu, že umožnil celní správě v Antverpách předložit majitelce ochranné známky šest vzorků zboží, aby bylo možno určit, zda se jedná o napodobené zboží s tím, že toto označení vzorku nelze ztotožnit s důkladnou kontrolou ve smyslu čl. 9 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1383/03, u níž je přípustné přesně kontrolovat původ a místo, odkud bylo zboží dovezeno, či s důkladnou technickou analýzou odebraného vzorku podle čl. 9 odst. 3 poslední věty nařízení č. 1383/03? Pokud bude odpověď na tuto otázku kladná: Mělo se toto předložení uskutečnit v rámci lhůty tří pracovních dnů uvedené v čl. 4 odst. 1 nařízení?

3) Brání nařízení (ES) č. 1383/03 tomu, aby belgičtí celní úředníci předávali dále informace, které byly získány v rámci provádění nařízení, mimo kanály stanovené v nařízení – tím je myšlen mj. čl. 9 odst. 2 a čl. 9 odst. 3 první pododstavec nařízení – např. v rámci výsledku svědků nebo předložení písemností nařízeného belgickými soudy?

4) Brání nařízení (ES) č. 1383/03 tomu, aby byly informace, které byly získány při použití čl. 4 odst. 2 (viz otázka 2) a čl. 9 odst. 2 a 3 – jiné než informace, uvedené v čl. 9 odst. 3 prvním pododstavci – nebo při provádění výsledku svědků nebo předložení písemností nařízením belgickým soudcem (viz otázka 3), využity v rámci řízení, které neslouží k tomu, aby byly odhaleny napodobeniny zboží, např. v rámci řízení týkajícího se boje proti paralelním dovozům?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1891/2004 ze dne 21. října 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 o zásahu celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení některých práv k duševnímu vlastnictví a opatřeních, která mají být přijata vůči zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 328, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 196, 2.8.2003, s. 7.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Raiffeisen Zentralbank Österreich AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-259/02

(Věc C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (zástupci: S. Völcker a G. Terhorst, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— zrušit rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž se zamítá žaloba RZB;

— zrušit článek 3 rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 [(C2002)2091 konečně] v rozsahu, v němž se týká RZB;

— podpůrně dle volného uvážení Soudního dvora snížit pokutu uloženou RZB v článku 3 napadeného rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud údajně porušil článek 81 ES tím, že měl za to, že Komise může pouze na základě skutečnosti, že se setkání bank vztahují na území členského státu, usoudit, že tato skutečnost může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

Soud dle názoru navrhovatelky setkání bank nesprávně klasifikoval jako „velmi závažné porušení“ ve smyslu pokynů o metodě pro stanovování pokut. Údajně chybně použil kritéria pro závažnost porušení (povaha porušení, konkrétní dopady na trh, velikost relevantního zeměpisného trhu) uvedené v pokynech o metodě pro stanovování pokut, nezohlednil selektivitu opatření, kterými Komise porušení stíhá, a neprovedl konečné celkové zvážení všech hledisek, které sám vyžaduje.

Soud RZB údajně nesprávně přičetl tržní podíly celého sektoru Raiffeisen. Přitom neprávem svá kritéria přezkumu omezil pouze na „zjevná“ rozdílná zacházení s jinými bankami. Pro plné přičtení chyběl potřebný právní základ.

Soud dle navrhovatelky z právního hlediska chybně zhodnotil spolupráci RZB. Použil kritérium „významné přidané hodnoty“ v rozporu se zásadou zákazu zpětné účinnosti, nepřihlédl k dobrovolnosti různé spolupráce RZB, neprávem ohledně hodnoty spolupráce vycházel z převrácení důkazního břemene, společně vylicení skutkového stavu nepřipustným způsobem odmítl jako nepoužitelnou formu spolupráce a přiznání protisoutěžního účelu dohod ze strany RZB chybně neuznal jako spolupráci.

(¹) Úř. věst. C 331, s. 29.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. března 2007 Bank Austria Creditanstalt AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-260/02

(Věc C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Bank Austria Creditanstalt AG (zástupci: Dr. C. Zschocke a Dr. J. Beninca, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit zcela nebo částečně rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 (¹) ve věci T-260/02;
- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2002 ve věci COMP/36.571 v rozsahu, v němž se týká BA-CA;
- podpůrně přiměřeně snížit pokutu uloženou BA-CA ve sporném rozhodnutí Komise; a

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem se navrhovatelka domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006. Navrhovatelka vytýká mnohé nedostatky v odůvodnění, nesprávná právní posouzení a porušení procesních pravidel.

Navrhovatelka napadenému rozsudku vytýká, že bez srozumitelných důvodů potvrdil názor Komise, že setkání bank měla nepříznivé hospodářské dopady. Napadený rozsudek podle názoru navrhovatelky porušuje zásady postupu hodnocení důkazů tím, že chybně pojímá požadavky na hospodářské posudky k prokázání neexistence hospodářských dopadů. Podle předloženého posudku neměly být při stanovení pokuty hospodářské dopady zohledněny.

Navrhovatelka napadenému rozsudku vytýká, že nerespektoval požadavky evropských soudů ohledně nutnosti snížit pokutu na základě zmírňujících faktorů. Na základě tohoto nesprávného právního posouzení napadený rozsudek nenapravil nesprávné posouzení skutkového stavu ze strany Komise, k němuž došlo, když Komise jako zmírňující faktory pro výši pokuty nezohlednila účast veřejných orgánů ani široké a doložené vědomí veřejnosti o setkáních bank.

Navrhovatelka svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku vytýká nedostatky v odůvodnění, porušení zásady rovného zacházení, jakož i další nesprávná právní posouzení a porušení procesních pravidel v napadeném rozsudku v souvislosti s tím, jak Komise hodnotila míru spolupráce navrhovatelky.

Navrhovatelka údajně od počátku s Komisí spolupracovala na zpracování skutkových okolností případu. Již v počáteční fázi řízení podle svých slov zejména předložila rozsáhlou zprávu o setkáních bank, jakož i obsáhlou dokumentaci, k jejichž předložení nebyla povinna a které podle skutkových zjištění Soudu byly Komisí použity pro sporné rozhodnutí. Navrhovatelka mimoto ve své odpovědi na oznámení námitek podala popis skutkového stavu, který rovněž podle zjištění napadeného rozsudku Komise pro sporné rozhodnutí využila.

Dle navrhovatelky napadený rozsudek, stejně jako sporné rozhodnutí, za tuto rozsáhlou, užitečnou a prokázanou spolupráci navrhovatelky nepřiznal žádné snížení pokuty. To představuje chybné použití sdělení o spolupráci, které porušuje zásadu rovného zacházení a zásadu ochrany legitimního očekávání. Mimoto napadený rozsudek údajně vlastními úvahami týkajícími se výše pokuty uložené navrhovatelce, ke kterým navrhovatelka předem nemohla zaujmout stanovisko, porušil její právo být vyslechnuta.

(¹) Úř. věst. C 331, s. 29.

Žaloba podaná dne 7. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-136/07)

(2007/C 117/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: H. Støvlbæk a R. Vidal Puig, zmocněnci)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Španělské království nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice Rady 89/48/EHS ⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy a ze směrnice Rady 92/51/EHS ⁽²⁾ ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS, pokud jde o přístup k povolání řídicího letového provozu.
- Uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

- 1) Směrnice 89/48/EHS se vztahuje na přístup k povolání řídicího letového provozu a jeho výkon ve Španělsku, vzhledem k tomu, že
 - soubor diplomů, licencí a kvalifikací požadovaných pro výkon povolání „řídicího letového provozu“ ve Španělsku je „diplomem“ ve smyslu směrnice 89/48/EHS;
 - povolání řídicího letového provozu je ve Španělsku „regulovaným povoláním“ ve smyslu směrnice 89/48/EHS.
- 2) Přesto Španělské království nepřijalo opatření nezbytná pro provedení směrnice 89/48/EHS ve vztahu k povolání řídicího letového provozu.
- 3) Komise má za to, že Španělské království rovněž nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice 92/51/EHS, vzhledem k tomu, že
 - směrnice 92/51/EHS se vztahuje na povolání řídicího letového provozu; a
 - Španělské království nepřijalo opatření nezbytná pro provedení směrnice 92/51/EHS ve vztahu k povolání řídicího letového provozu.

- 4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/23/ES ⁽³⁾ ze dne 6. dubna 2006 o licenci řídicího letového provozu Společenství stanoví systém vzájemného uznávání licencí řídicích letového provozu vydaných v souladu s uvedenou směrnicí. Nicméně lhůta poskytnutá členským státům pro dosažení souladu s uvedenou směrnicí uplyne až dne 17. května 2008. V důsledku toho jsou až do uvedeného data ve vztahu k přístupu k povolání řídicího letového provozu a k jeho výkonu ve Španělsku nadále použitelné směrnice 89/48/EHS a 92/51/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 19, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 209, s. 25.

⁽³⁾ Úř. věst. L 114, p. 22.

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. března 2007 Österreichische Volksbanken-AG proti rozsudku Soudu prvního stupně (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další v. Komise Evropských společenství, pokud jde o věc T-271/02

(Věc C-137/07 P)

(2007/C 117/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Österreichische Volksbanken-AG (zástupci: A. Ablasser-Neuhuber, R. Bierwagen a F. Neumayr, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

1. Zrušit body 2 a 4 rozsudku Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2006 ve spojených věcech T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 ⁽¹⁾, a
 - a. zrušit rozhodnutí Komise 2004/138/ES ze dne 11. června 2002 v řízení o kartelové dohodě COMP/36.571/D-1, které je předmětem tohoto sporu, podle prvního a třetího návrhového žádání v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky, podpůrně snížit stanovenou pokutu podle návrhového žádání 3, nebo

- b. podpůrněji pro případ, že by ve sporu ještě nebylo možné rozhodnout, vrátit věc k novému projednání a rozhodnutí Soudu prvního stupně.
2. Uložit Komisi náhradu nákladů řízení, podpůrně v případě vrácení věci, rozhodnutí o nákladech řízení ponechat na rozhodnutí Soudu prvního stupně.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka svůj kasační opravný prostředek proti uvedenému rozsudku Soudu odůvodňuje následovně.

Soud údajně nesprávně vyložil, jakož i nesprávně na tento případ použil, kritérium způsobilosti dohod mezi podniky, resp. jejich jednání ve vzájemné shodě, ovlivnit obchod mezi členskými státy. Ve svém rozhodnutí nesprávně relativizoval význam kritéria dopadů rozdělení trhu: není jasné, z jakých důvodů Soud nechce kritériu dopadů rozdělení trhu přisoudit alespoň silnou indikativní hodnotu s ohledem na existenci ovlivnění obchodu mezi členskými státy. Dále je vytýkáno, že Soud provedl celkový přezkum přeshraničního účinku setkání bank, namísto toho, aby jednotlivá setkání bank „Lombardského klubu“ ohledně jejich možných dopadů na obchodní styk mezi členskými státy zkoumal odděleně. Rozšířený výklad čl. 81 odst. 1 ES, podle něhož kartel rozprostírající se po celém území členského státu je již ze své povahy vhodný k rozdělení trhu a k ovlivnění obchodního styku uvnitř Společenství, resp. k tomu každopádně existuje silná domněnka, není dle navrhovatelky slučitelný s *ratio legis* tohoto ustanovení práva Společenství.

Soud údajně nesprávně nepoužil podmínky připočtení obratu, stanovené Komisí a judikaturou, na připočtení tržních podílů decentralizovaných bank k zastřešujícímu institutu. Nevzal přitom v úvahu, že jak u připočtení obratu, tak u připočtení tržních podílů v tomto případě jde o stejnou věcnou otázku, totiž o určení přípustné pokuty. Dle navrhovatelky není zjevný žádný důvod, proč by srovnatelné otázky připočtení obratu a připočtení tržních podílů měly být posuzovány podle rozdílných měřítek. I kdyby však bylo nutné vycházet z toho, že připočtení tržních podílů decentralizovaných bank k zastřešujícímu institutu má proběhnout podle jiného měřítka než měřítka použitého pro připočtení obratu, je dle navrhovatelky měřítka konkrétně zvolené Soudem nesprávné a protiprávní.

Soud údajně neprávem zamítl skutečnosti vytýkané navrhovatelkou týkající se nepřijetí zmírňujících okolností. Při svém právním posouzení zejména dostatečně nezohlednil, že navrhovatelka má v rámci celkového kartelu podřízenou roli, jakož i, že pokud jde o ni, nebylo zapotřebí žádných donucovacích prostředků provedených kontrol, jelikož dobrovolně s Komisí spolupracovala. Navrhovatelka má velmi malý tržní podíl, nebyla ostatními bankami zvána do užšího kruhu a účastnila se podstatně menšího počtu schůzí. Tato navrhovatelkou přednesená hlediska hovořící pro přijetí zmírňujících okolností údajně částečně vůbec nebyla vzata v úvahu. Ani Komise, ani Soud

nesplnily povinnost předložené okolnosti posoudit a v souladu s právem vyhodnotit.

(¹) Úř. věst. C 331, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van beroep te Antwerpen (Belgie) dne 9. března 2007 – Belgický stát v. N. V. Cobelfret

(Věc C-138/07)

(2007/C 117/22)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobce: Belgický stát

Žalovaný: N. V. Cobelfret

Předběžná otázka

Je ustanovení, jako je belgická právní úprava ohledně definitivních zdanitelných příjmů, podle které jsou dividendy, které je třeba zohlednit, v první řadě připsány k daňovému základu mateřského podniku a částka vyplacených dividend je později podle čl. 205 odst. 2 W.I.B odečtena z daňového základu mateřského podniku (ve výši 95 %) jen v tom rozsahu, v němž má mateřský podnik zdanitelné zisky, slučitelné s článkem 4 směrnice Rady 90/435/EHS (¹) ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. 1990, L 225, s. 6) v rozsahu, v němž takové omezení odpočtu od definitivních zdanitelných příjmů vede k tomu, že mateřský podnik je zdaněn v pozdějším zdaňovacím období z vyplacených dividend, jestliže neměl nebo neměl dostatečné zdanitelné zisky během zdaňovacího období, ve kterém byly dividendy vyplaceny, přinejmenším však vede k tomu, že daňové ztráty za zdaňovací období jsou využity neprávem, a tím již nejsou převoditelné až do částky vyplacených dividend, které by byly bez daňových ztrát beztak z 95 % osvobozeny od daně?

(¹) Úř. věst. L 225, s. 6.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 12. března 2007 – Hecht-Pharma GmbH v. Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Věc C-140/07)

(2007/C 117/23)

Jednací jazyk: němčina

Žaloba podaná dne 9. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo

(Věc C-141/07)

(2007/C 117/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hecht-Pharma GmbH

Žalovaný: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Za účasti: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

- 1) Znamená úprava zavedená pro případ pochybností v čl. 2 odst. 2 směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾ ve znění směrnice 2004/27/ES ⁽²⁾, že se směrnice 2001/83/ES použije na výrobek, který lze pravděpodobně klasifikovat jako léčivý přípravek, jehož charakter léčivého přípravku však není pozitivně prokázán? Jaká míra pravděpodobnosti a dle toho jaká míra objasnění věci je případně nutná, aby bylo odůvodněno použití směrnice 2001/83/ES?
- 2) Může být výrobek, který není „prezentačním léčivým přípravkem“, považován za funkční léčivý přípravek ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 2001/83/ES ve znění směrnice 2004/27/ES, neboť obsahuje složku, která může při určitém dávkování přivodit fyziologické změny, což však v případě posuzovaného výrobku – při určeném užívání – nenastane? Je třeba tuto otázku přiřadit ke znaku „farmakologické účinky“ nebo znaku „ovlivnění fyziologických funkcí u lidí“?
- 3) Hrají ještě po nové úpravě definice léčivého přípravku směrnicí 2004/27/ES při klasifikaci léčivých přípravků úlohu vlastnosti prohlášené za relevantní vedle farmakologických vlastností judikaturou Evropského soudního dvora „podmínky použití, míra jeho rozšíření, znalost, kterou o něm mají spotřebitelé, a rizika, která může způsobit jeho užívání“ (rozsudek ze dne 9. června 2005 – Věc C-211/03 – Sb. rozh. I 5141, 5217 bod 51)?

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupce: B. Schima)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- Spolková republika Německo tím, že v § 14 odst. 5 a 6 Apothekengesetz (zákon o lékárnách) stanovila, že smlouvy o zásobování léčivými přípravky jsou spojeny s kumulativními požadavky, které vedou k tomu, že běžné zásobování nemocnice léčivými přípravky lékárnami, které se nacházejí v jiných členských státech, je ve skutečnosti nemožné, nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 28 ES a 30 ES,
- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 28 ES zakazuje jakékoli množstevní omezení, jakož i opatření s rovnocenným účinkem mezi členskými státy. Jakoukoli právní úpravu členských států, která by mohla ať přímo, nebo nepřímo, skutečně, nebo potenciálně narušit obchod ve Společenství, je třeba považovat za opatření s účinkem rovnocenným množstevnímu omezení. Skutečnost, že při současném stavu práva Společenství jsou úpravy ohledně prodeje léčivých přípravků harmonizovány pouze v některých oblastech, nezabývá členské státy jejich povinnosti dodržovat ustanovení o volném pohybu zboží.

Podle § 14 německého Apothekengesetz (zákon o lékárnách) mohou být německé nemocnice zásobovány léčivými přípravky externí lékárnou, místo aby zřídily vlastní nemocniční lékárnou. V tomto ustanovení jsou však smlouvy o zásobování léčivými přípravky spojeny s takovými kumulativními požadavky, které vedou k tomu, že běžné zásobování nemocnice léčivými přípravky lékárnami, které se nacházejí v jiných členských státech, je ve skutečnosti nemožné, jelikož některé povinnosti stanovené ve smlouvě mohou být splněny pouze takovými lékárnami, které mají sídlo v okolí zásobené nemocnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, s. 34; Zvl. vyd. 13/34, s. 262.

Podle judikatury Soudního dvora se článek 28 ES nevztahuje na vnitrostátní ustanovení, která omezují nebo zakazují některé způsoby prodeje, pokud jsou splněny dvě podmínky: dotčená ustanovení jsou jednak použitelná na všechny dotčené subjekty provozující svou činnost na vnitrostátním území, a jednak postihují stejným způsobem, právně i fakticky, uvádění tuzemských i zahraničních výrobků pocházejících z jiných členských států na trh. V projednávaném případě je však splněna pouze první podmínka, tuzemské a zahraniční výrobky však nejsou právně i fakticky dotčeny stejným způsobem zákonem stanoveným požadavkem, že všechny smluvní povinnosti musí být splněny jediným dodavatelem. Takové pravidlo představuje větší překážku přístupu na trh pro zboží z jiných členských států než pro tuzemské výrobky. Podle judikatury Soudního dvora v tomto ohledu není významné, že tuzemské lékárny, které se nenacházejí v okolí nemocnice, jsou rovněž dotčeny stejným problémem. Vnitrostátní opatření, které nezvýhodňuje všechny tuzemské výrobky a které rovněž vytváří překážky pro tuzemské výrobky, a nikoli pouze pro dovezené výrobky, může být rovněž kvalifikováno jako omezení obchodu mezi členskými státy.

Omezení volného pohybu zboží uvnitř Společenství by mohlo být odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu, zejména požadavky veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví. Dotčená vnitrostátní ustanovení by však musela být vhodná, nezbytná a přiměřená. V projednávaném případě však není povinná kumulace uvedených smluvních povinností, které jsou stanoveny vnitrostátní právní úpravou, z důvodů ochrany zdraví nezbytná. Naopak by mělo být možné, aby lékárna se sídlem rovněž v jiném členském státě, která se nachází ve větší vzdálenosti od zásobované nemocnice, prováděla běžné zásobování léčivými přípravky.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 13. března 2007 – Firma A.O.B. Reuter & Co. v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-143/07)

(2007/C 117/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Firma A.O.B. Reuter & Co.

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předběžné otázky

Ukládá se sankce pouze za nepravdivé údaje vývozce ve vývozním prohlášení podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EHS) č. 3665/87 (⁽¹⁾), nebo je předmětem sankce pouze nedodržení hmotněprávních podmínek nároku na náhradu?

(⁽¹⁾) Úř. věst. L 351, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 13. března 2007 K-Swiss, Inc. proti usnesení Soudu prvního stupně (třetího senátu) vydanému dne 14. prosince 2006 ve věci T-14/06, K-Swiss, Inc v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-144/07 P)

(2007/C 117/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: K-Swiss, Inc. (zástupce: H. E. Hübner, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka)

- zrušit usnesení Soudu prvního stupně;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že Soud tím, že prohlásil její žalobu na neplatnost za žalobu podanou po uplynutí lhůty, porušil pravidla 61, 62 a 68 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (⁽¹⁾).

(⁽¹⁾) Úř. věst. 1995 L 303, s. 1.

Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-150/07)

(2007/C 117/27)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Wilms a M. Afonso, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Portugalská republika tím, že odmítla zaplatit Komisi úroky z prodlení splatné v důsledku zpoždění při platbě vlastních zdrojů v rámci režimu ATA, a tím, že nezměnila svoji vnitrostátní praxi v oblasti zaúčtování vlastních zdrojů v rámci uvedeného režimu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 2, čl. 6 odst. 2 a článků 9, 10 a 11 nařízení (EHS, Euratom) č. 1552/89 ⁽¹⁾.
- Uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Ke dni 21. února 1992, tedy datu úředního stanovení dotčených celních dluhů, ani dlužníci, ani záruční sdružení, formálně nenašli uvedené částky a jejich zaplacení bylo zaručeno v souladu s čl. 6 odst. 1 Úmluvy ATA. V důsledku toho byly splněny požadavky pro zapsání zjištěných částek na účet A.

Sporné částky měly být zapsány na účet A a poskytnuty k dispozici do rozpočtu Společenství ve lhůtách stanovených nařízením č. 1552/89. V rozsahu, v jakém je portugalské orgány opožděně zapsaly na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1552/89, vznikl nárok na úroky z prodlení, vypočtené v souladu s ustanovením článku 11 uvedeného nařízení a ode dne 31. května 2000 v souladu s ustanovením článku 11 nařízení č. 1150/2000 ⁽²⁾. Mimoto by portugalské orgány měly přizpůsobit svoji vnitrostátní praxi právní úpravě Společenství ve všech podobných případech, k nimž by mohlo dojít v rámci Úmluvy ATA.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 155, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce předložená Symvoulío tis Epikrateias (Řecko) dne 19. března 2007 – Theologos-Grigorios Chatzithanasis v. Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis et Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis (OEEK)

(Věc C-151/07)

(2007/C 117/28)

*Jednací jazyk: řečtina***Předkládající soud**

Symvoulío tis Epikrateias (Státní rada, Řecko).

Účastníci původního řízení

Žalobce: Theologos-Grigorios Chatzithanasis.

Žalovaní: Ypourgos Ygeias kai Koinonikis Allilengyis (Ministerstvo zdravotnictví a sociální solidarity) a Organismos Epangelmatikis Ekpaidefsis kai Katartisis (Instituce pro odborné vzdělávání a přípravu, OEEK).

Předběžná otázka

„Pokud státní příslušník členského státu, uplatňující doklad spadající jako takový do oblasti působnosti směrnice Rady 92/51/EHS ze dne 18. června 1992 o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS (Úř. věst. L 209), požádá příslušné orgány hostitelského členského státu, aby mu umožnily přístup k regulovanému povolání v tomto státě nebo výkon tohoto povolání, jsou tyto orgány oprávněny podle článků 1, 2, 3 a 4 směrnice 92/51 vykládaných ve světle článků 149 a 150 Smlouvy o založení Evropského společenství zamítnout žádost dotyčné osoby (a tak úplně vyloučit možnost přístupu této osoby k tomuto povolání nebo k jeho výkonu v hostitelském členském státě) pouze s odůvodněním, že uvedený doklad byl udělen orgánem členského státu původu, avšak po absolvování studií z větší části v hostitelském členském státě na instituci, která, přestože svobodně působí v hostitelském členském státě, není v tomto státě uznávána za vzdělávací instituci na základě obecně závazného ustanovení jeho právních předpisů?“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Centrale Raad van Beroep (Nizozemsko) dne 22. března 2007 – Jacqueline Förster v. IB-Groep

(Věc C-158/07)

(2007/C 117/29)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Jacqueline Förster

Žalovaný: IB-Groep

Předběžné otázky

- 1) Platí článek 7 nařízení (EHS) č. 1251/70 ⁽¹⁾ také pro studenty, kteří přišli do Nizozemska především kvůli studiu a nejdříve vykonávali v omezeném rozsahu vedle svého studia výdělečnou činnost, kterou však mezitím ukončili?
- 2) Brání směrnice 93/96 ⁽²⁾ studentům označeným v první otázce požadovat plné financování studia s odvoláním na článek 12 ES?
- 3) a. Platí pravidlo, že hospodářsky neaktivní občané Unie se mohou odvolávat na článek 12 ES pouze tehdy, jestliže určitou dobu oprávněně pobývali v hostitelském členském státě nebo byli držiteli povolení k pobytu, také pro podpory ve studiu určené k pokrytí životních nákladů?
b. Jestliže ano, je v tomto období přípustný požadavek určité doby pobytu, který je uplatňován výlučně vůči osobám, které mají jinou státní příslušnost než státní příslušnost hostitelského členského státu?
c. Jestliže ano, je v souladu s článkem 12 ES vyžadovat pobyt v délce pěti let?
d. Jestliže ne, jaká délka doby pobytu může být vyžadována?
- 4) Postačí v konkrétním případě kratší oprávněný pobyt, jestliže jiné faktory než délka doby pobytu nasvědčují značnému stupni integrace do společnosti hostitelského státu?

- 5) V případě, že dotčené osoby mohou na základě rozsudku Soudního dvora, který má zpětný účinek, vyvodit z článku 12 ES širší nároky, než bylo dříve předpokládáno, může být splnění s tím spojených oprávněných podmínek vyžadováno za období v minulosti, jestliže byly tyto podmínky oznámeny krátce po vydání rozsudku?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 1251/70 ze dne 29. června 1970 o právu pracovníků zůstat na území členského státu po skončení zaměstnání v tomto státě (Úř. věst. L 142, s. 24; Zvl. vyd. 05/01, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Rady 93/96/EHS ze dne 29. října 1993 o právu pobytu pro studenty (Úř. věst. L 31, s. 59; Zvl. vyd. 06/02, s. 250).

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Komise Evropských společenství v. Portugalská republika

(Věc C-159/07)

(2007/C 117/30)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: K. Simonsson a P. Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Portugalská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Komise 2005/23/ES ⁽¹⁾ ze dne 8. března 2005, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/25/ES o minimální úrovni výcviku námořníků, a v každém případě tím, že je nesdělila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.
- Uložit Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení uvedené směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 29. září 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 62, s. 14.

**Žaloba podaná dne 29. března 2007 – Španělské království
v. Rada Evropské unie**

(Věc C-167/07)

(2007/C 117/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit nařízení Rady (ES) č. 41/2007 ⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 2006, kterým se na rok 2007 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovu, v rozsahu, v němž nepřiděluje španělskému loďstvu kvóty ve vodách Společenství v Severním moři; a
- uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1) Porušení zásady zákazu diskriminace:

Španělské království má za to, že v rozsahu, v němž napadené nařízení nepřiděluje Španělsku kvóty ve vodách Společenství v Severním moři, porušuje zásada zákazu diskriminace, neboť po uplynutí přechodného období stanoveného v Aktu o přistoupení se ostatním členským státům přiznává právo přístupu do uvedených vod a k jejich zdrojům, zatímco Španělskému království se přiznává pouze právo přístupu do uvedených vod.

2) Nesprávný výklad Aktu o přistoupení Španělska:

Akt o přistoupení při úpravě přechodného období pro Španělsko v oblasti rybolovu nerozlišuje mezi přístupem do vod a přístupem ke zdrojům. Mimoto ustanovení Aktu o přistoupení musejí být vykládána v souladu s jeho kontextem a účelem.

3) Porušení čl. 20 odst. 2 nařízení 2371/2002 ⁽²⁾:

Uvedené ustanovení je porušeno tím, že Španělsku nebyly přiděleny kvóty v souvislosti se stanovením nových rybolovných práv, která byla přidělována poprvé po uplynutí přechodného období stanoveného v Aktu o přistoupení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 15, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal de grande instance de Nanterre (Francie) dne 2. dubna 2007 – 1. S.A. SAFBA v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 2. Sucreries et Raffineries d'Erstein v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 3. Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 4. Sucrerie de Bourgogne v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 5. Sucrerie Bourdon v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 6. des Sucreries du Marquenterre v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 7. Cristal Union v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 8. Lesaffre Frères v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 9. Vermendoise Industries v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers, 10. Sucreries de Toury et Usines annexes v. Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

(Věc C-175/07)

(Věc C-176/07)

(Věc C-177/07)

(Věc C-178/07)

(Věc C-179/07)

(Věc C-180/07)

(Věc C-181/07)

(Věc C-182/07)

(Věc C-183/07)

(Věc C-184/07)

(2007/C 117/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Nanterre

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SAFBA (C-175/07), Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-176/07), Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils (C-177/07), Sucrerie de Bourgogne (C-178/07), Sucrerie Bourdon (C-179/07), des Sucreries du Marquenterre (C-180/07), Cristal Union (C-181/07), Lesaffre Frères (C-182/07), Société Vermendoise Industries (C-183/07), Sucreries de Toury et Usines annexes (C-184/07)

Žalovaní: Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení Komise č. 314/2002 ⁽¹⁾ neplatné z hlediska článku 15 nařízení Rady č. 1260/2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽²⁾ a z hlediska zásad proporcionality a zákazu diskriminace z toho důvodu, že pro výpočet dávky z výroby nestanoví, že z potřeb financování má být vyloučeno množství cukru obsažené ve zpracovaných produktech vyvezených bez nároku na vývozní náhradu?
- 2) Pro případ záporné odpovědi na tuto otázku:

Je nařízení č. 1686/2005 ⁽³⁾ neplatné z hlediska nařízení Komise č. 314/2002 a článku 15 nařízení Rady č. 1260/2001 a zásady proporcionality z toho důvodu, že stanoví dávku z výroby cukru, která se vypočte na základě „průměrné ztráty“ na vyvezenou tunu, která nezahrnuje množství vyvezené bez náhrady, zatímco se totéž množství zahrnuje do souhrnné částky pro účely ohodnocení celkové financované ztráty?

- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 314/2002 ze dne 20. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim kvót v odvětví cukru (Úř. věst. L 50, s. 40; Zvl. vyd. 03/35, s. 190).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 271, s. 12).

Žaloba podaná dne 3. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Spolková republika Německo**(Věc C-192/07)**

(2007/C 117/33)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a W. Bogensberger, zmocnění)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje

- určit, že Spolková republika Německo tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se

směrnicí Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

- uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice 2003/86/ES uplynula dne 3. října 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 251, s. 12.

Žaloba podaná dne 12. dubna 2007 – Komise Evropských společenství v. Řecká republika**(Věc C-199/07)**

(2007/C 117/34)

*Jednací jazyk: řečtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Patakia a D. Kukovec)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Řecká republika tím, že zavedla *de facto* dodatečné kritérium automatického vyloučení, mimo kritérií výslovně stanovených v čl. 31 odst. 2 směrnice Rady 93/38/EHS ⁽¹⁾ ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací, ke škodě zahraničních poradenských firem a tím, že nečinila rozdíl v dotčeném zadávacím řízení mezi kritérii kvalitativního výběru a kritérii pro zadání zakázky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z právních předpisů Společenství o veřejném zadávání zakázek, a zejména z čl. 4 odst. 2, čl. 31 odst. 1 a 2 a čl. 34 odst. 1 písm. a) směrnice 93/38/EHS, jak jsou vyloženy Soudním dvorem Evropských společenství, jakož i ze zásady vzájemného uznávání dosažené kvalifikace, která je upravena právem Společenství o zadávání veřejných zakázek, jakož i z článků 12 a 49 Smlouvy;

- uložit Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise obdržela stížnost týkající se porušení předpisů v souvislosti se zadávacím řízením na zakázku vyhlášenou společností ERGA OSE AE v roce 2003, jejímž předmětem jsou „Studie týkající se stavebních a elektromechanických prací a zařízení první fáze skupiny stanic v Thriásion“.

Ve světle judikatury Soudního dvora Komise tvrdí, že podmínka pro účast poradenských firem v zadávacím řízení, jež stanoví jejich zařazení v souladu s řeckým systémem do tříd, a nikoliv do „zvláštních“ tříd, zavádí *de facto* důvod pro vyloučení, který jde za důvody vyloučení výslovně uvedené v čl. 31 odst. 2 směrnice 93/38/EHS a představuje v těchto případech diskriminaci ke škodě zahraničních poradenských firem v rozporu s čl. 4 odst. 2 směrnice 93/38/EHS.

Komise rovněž tvrdí, že podmínka uvedená ve výše uvedeném vyhlášení zakázky porušuje zásadu vzájemného uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci a články 12 ES a 49 ES.

Mimoto Komise tvrdí, že dotčené vyhlášení zakázky neodděluje fáze výběru a zadání a zaměňuje kritéria výběru s kritérii pro zadání zakázky v rozporu s články 31 a 34 směrnice 93/38/EHS.

Konečně Komise tvrdí, že zrušení, uplatněné řeckými orgány, dříve platného zákona neodstranilo tvrzené porušení, neboť se jedná o nesprávné použití příslušných ustanovení Společenství řeckými orgány, a nikoliv o nesprávné provedení do řeckého právního řádu.

V důsledku toho Komise tvrdí, že Řecká republika porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 2, čl. 31 odst. 1 a 2 a čl. 34 odst. 1 písm. a) směrnice 93/38/EHS, jakož i ze zásady vzájemného uznávání dosažené kvalifikace a z článků 12 a 49 Smlouvy.

(¹) Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 84-138; Zvl. vyd. 06/02, s. 194.

SOD PRVNÍHO STUPNĚ

Žaloba podaná dne 12. března 2007 – Hamdi v. Rada

(Věc T-75/07)

(2007/C 117/35)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: M. J. G. Uiterwaal, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobce

Žalobce navrhuje,

- určit, že společný postoj 2002/402/SZBP (Úř. věst. L 344, s. 93) byl v případě žalobce neprávem použit jako základ pro nařízení 2580/2001/ES (Úř. věst. L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207), takže nařízení není vůči žalobci závazné;
- podpůrně, určit, že toto nařízení nesmí být vůči žalobci použito;
- podpůrně, prohlásit usnesení 2006/1008/ES ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 379, s. 123) za neplatné;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce byl odsouzen k trestu odnětí svobody poté, co vnitrostátní soud považoval za prokazané, že se účastnil v teroristické organizaci „Hofstadegroep“. Žalobce podal proti tomuto rozsudku opravný prostředek.

Rozhodnutím 2006/1008/ES ⁽¹⁾ zahrnuje Rada žalobce do seznamu osob, skupin a subjektů [entit], na které se použije nařízení (ES) č. 2580/2001 ⁽²⁾.

Žalobce na odůvodnění své žaloby uvádí, že jak při přijetí napadeného rozhodnutí, tak při přijetí napadeného nařízení byla porušena podstatná formální pravidla a především jsou nedostatečně odůvodněné. Ve vztahu k nařízení žalobce dále uvádí, že Rada neodůvodnila, proč je nařízení nezbytné v rámci společného trhu. Ve vztahu k rozhodnutí chybí odůvodnění, proč Rada zastává názor, že nařízení č. 2580/2001 je použitelné na žalobce.

Dále žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí nemá nezbytný právní základ. Nařízení č. 2580/2001 totiž porušuje Smlouvu o ES v rozsahu, v němž se uplatňuje na žalobce. Napadené nařízení neslouží nutnému výkonu povinností vyplývajících z rozhodnutí Rady Bezpečnosti OSN. Kromě toho chybí jaké-

koliv spojení mezi žalobcem a třetími zeměmi nebo jinými hledisky společné zahraniční a bezpečnostní politiky, takže druhý pilíř není na jeho záležitost použitelný.

V této souvislosti dále žalobce uvádí, že článek 308 ES nepředstavuje právní základ, protože chybí souvislost s uskutečňováním společného trhu. Dále není napadeným nařízením uskutečňován žádný cíl Unie, takže článek 60 ES ve spojení s článkem 301 ES a článkem 308 ES také netvoří dostatečný právní základ.

Konečně žalobce uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje jeho základní práva, obzvláště právo na nerušené užívání jeho majetku a právo na nerušený soukromý život, jak tato vyplývají mimo jiné z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP).

⁽¹⁾ 2006/1008/ES: Rozhodnutí Rady ze dne 21. prosince 2006, kterým se provádí čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 2580/2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 379, s. 123).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti terorismu (Úř. věst. L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207).

Žaloba podaná dne 12. března 2007 – El Fatmi v. Rada

(Věc T-76/07)

(2007/C 117/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupce: M. J. G. Uiterwaal, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobce

Žalobce navrhuje,

- určit, že společný postoj 2002/402/SZBP (Úř. věst. L 344, s. 93) byl v případě žalobce neprávem použit jako základ pro nařízení 2580/2001/ES (Úř. věst. L 344, s. 70; Zvl. vyd. 18/01, s. 207), takže nařízení není vůči žalobci závazné;

- podpůrně, určit, že toto nařízení nesmí být vůči žalobci použito;
- podpůrně, prohlásit rozhodnutí 2006/1008/ES ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 379, s. 123) za neplatné;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty, které žalobce uvádí, jsou stejné jako ve věci T-75/07, Hamdi. v. Rada, s výjimkou posledního žalobního důvodu, na který se žalobce v projednávané věci neodvolává.

Žaloba podaná dne 14. března 2007 – K.G. Holding (v konkurzu) v. Komise

(Věc T-81/07)

(2007/C 117/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Jan Rudolf Maas, správce konkurzní podstaty K.G. Holding N. V. (Rotterdam, Nizozemsko) (zástupci: G. van der Wal a T. Boesman, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006 ve věci C-30/2005;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise 2006/939/ES ze dne 19. července 2006 o státní podpoře, kterou Nizozemsko ohlásilo, na restrukturalizaci společnosti KG Holding NV (¹).

V případě poskytnuté podpory se jedná o podporu na restrukturalizaci, kterou chtělo Nizozemsko poskytnout společnosti KG Holding NV tím, že již poskytnutá půjčka na záchranu včetně dlužných úroků měla být transformována na vlastní kapitál. V napadeném rozhodnutí prohlásila Komise podporu ve formě podpory na restrukturalizaci za neslučitelnou se společným trhem.

Komise rovněž rozhodla, že Nizozemsko musí od KG Holding NV a Kliq BV zpětně vymáhat tu část podpory, kterou KG

Holding NV převedla jako půjčku na záchranu na svou dceřinou společnost Kliq BV a která byla transformována na vlastní kapitál, a že Nizozemsko musí zaregistrovat svou pohledávku za KG Holding NV nebo Kliq Reintegratie jako věřitel v konkurzním řízení u správce konkurzní podstaty.

Žalobce k odůvodnění své žaloby zaprvé uvádí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, takže napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a je v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES. Komise zejména neprávem rozhodla, že Nizozemsko má zaregistrovat svou pohledávku za KG Holding a Kliq Reintegratie ve výši 35,75 milionů eur v konkurzním řízení u správce konkurzní podstaty. Není jasné, zda Komise v napadeném rozhodnutí v souvislosti s KG Holding zastává názor, že byla poskytnuta nelegální podpora ve výši 35,75 milionů eur, která má být Nizozemskem zpětně vymáhána, nebo zda se jedná o podporu na záchranu, kterou Komise v napadeném rozhodnutí na základě bodu 23 písm. d) Pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích (²) schválila. Komise svým rozhodnutím ze dne 16. prosince 2003 (³) dále souhlasila s tím, že tato částka bude použita na financování propuštění personálu a na odkup nadbytečných smluv od Kliq Reintegratie, a že Kliq Reintegratie následně vstoupí do likvidace.

Komise dále neprávem vznesla připomínky k upisování podílů, které KG Holding držela na Kliq BV prostřednictvím započtení povinnosti složit vklad proti pohledávce KG Holding za Kliq BV, která vznikla na základě smlouvy o půjčce. Toto nebylo součástí rozhodnutí ze dne 5. srpna 2005 (⁴), kterým bylo řízení zahájeno. Komise zneužila svých pravomocí a jednala tak, že porušila práva obhajoby a právo žalobce být vyslechnut.

Zatřetí Komise neprávem opomenula konstatovat, že domnělá podpora může narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy; úvahy Komise k tomuto jsou podle žalobce přinejmenším nedostatečně odůvodněné.

Začtvrté Komise neprávem stanovila, že údajná podpora ve výši 9,25 milionů eur musí být Nizozemskem zpětně vymáhána od KG Holding a Kliq BV. Komise také neprávem rozhodla, že údajná podpora ve výši 35,75 milionů eur musí být zpětně vymáhána od KG Holding nebo od Kliq Reintegratie prostřednictvím registrace těchto pohledávek v konkurzním řízení. Vzhledem k úpadku KG Holding, Kliq Reintegratie a Kliq BV je zpětné vymáhání částek údajné podpory trvale nemožné a stalo se v každém případě nesmyslným v tom smyslu, že zpětné vymáhání prostřednictvím registrace v úpadkovém řízení uvedených společností není nutné a je dokonce zcela nadbytečné pro to, aby bylo ukončeno narušování hospodářské soutěže.

Zapáté Komise neprávem vznesla připomínky k úlevě související s kontokorentním úvěrem ve výši 17 milionů eur, který Nizozemsko poskytlo KG Holding již při jejím založení v souladu s ustanoveními o státních podporách, jež nebyla součástí opatření zkoumaného v napadeném rozhodnutí, a nesprávně ji právně posoudila.

Konečně Komise neprávem rozhodla, že Nizozemsko musí přijmout všechna nezbytná opatření pro zpětné vymáhání částky 9,25 milionů eur od KG Holding včetně úroků od data, kdy byly jednotlivé části této částky poskytnuty příjemcům, do data skutečného vrácení. Tento požadavek je podle žalobce v rozporu s vnitrostátním úpadkovým právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 366, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. 1999, C 288, s. 2.

⁽³⁾ Podpora č. 510/2003 – Podpora na záchranu Kliq Holding NV (Úř. věst. 2004, C 33, s. 8).

⁽⁴⁾ Státní podpora C 30/2005 (ex N 78/2004) – Podpora na restrukturalizaci společnosti KG Holding N.V. – Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (Úř. věst. 2005, C 280, s. 2).

Žaloba podaná dne 14. března 2007 – Kliq (v konkurzu) v. Komise

(Věc T-82/07)

(2007/C 117/38)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobci: Jan Rudolf Maas a Cornelis Van den Bergh, správci konkurzní podstaty společnosti s ručením omezeným Kliq B. V. (Apeldoorn, Nizozemsko) (zástupci: G. van der Wal a T. Boesman, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobců

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006 ve věci C-30/2005;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci napadají rozhodnutí Komise 2006/939/ES ze dne 19. července 2006 o státní podpoře, kterou Nizozemsko ohlásilo, na restrukturalizaci společnosti KG Holding NV ⁽¹⁾.

V případě poskytnuté podpory se jedná o podporu na restrukturalizaci, kterou chtělo Nizozemsko poskytnout společnosti KG Holding NV tím, že již poskytnutá půjčka na záchranu včetně dlužných úroků měla být transformována na vlastní kapitál. V napadeném rozhodnutí prohlásila Komise podporu ve formě podpory na restrukturalizaci za neslučitelnou se společným trhem.

Komise rovněž rozhodla, že Nizozemsko musí od KG Holding NV a Kliq BV zpětně vymáhat tu část podpory, kterou KG Holding NV převedla jako půjčku na záchranu na svou dceřinou společnost Kliq BV a která byla transformována na vlastní kapitál, a že Nizozemsko musí zaregistrovat svou pohledávku za KG Holding NV nebo Kliq Reintegratie jako věřitel v konkurzním řízení u správce konkurzní podstaty.

Žalobci k odůvodnění své žaloby zaprvé uvádí, že Komise neprávem vznesla připomínky k upisování podílů, které KG Holding držela na Kliq BV prostřednictvím započtení povinnosti složit vklad proti pohledávce KG Holding za Kliq BV, která vznikla na základě smlouvy o půjčce. Toto nebylo součástí rozhodnutí ze dne 5. srpna 2005 ⁽²⁾, kterým bylo řízení zahájeno. Komise zneužila svých pravomocí a jednala tak, že porušila práva obhajoby a právo žalobců být vyslechnuti. Zadruhé Komise neprávem předpokládala, že Kliq BV je nutno považovat za příjemce státní podpory ve výši 9,25 milionů eur. Komise při svém posouzení neprávem nezohlednila skutečnost, že „transformace půjčky na záchranu na vlastní kapitál“, o které se mluví v bodech 43 až 46 napadeného rozhodnutí, nemůže být žádným způsobem přičítána členskému státu Nizozemsko a nemůže proto být považována za státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Komise se při posuzování skutkového stavu dopustila nesprávného posouzení. Napadené rozhodnutí je z těchto důvodů právně nebo skutkově nesprávné, je přinejmenším nesrozumitelné nebo nesprávně nebo nedostatečně odůvodněné a je v rozporu s článkem 87 ES nebo s článkem 253 ES.

Zatřetí Komise neprávem opomenula konstatovat, že domnělá podpora může narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy; úvahy Komise k tomuto jsou podle žalobců přinejmenším nedostatečně odůvodněné.

Začtvrté Komise neprávem stanovila, že údajná podpora ve výši 9,25 milionů eur musí být Nizozemskem zpětně vymáhána od KG Holding a Kliq BV. Vzhledem k úpadku KG Holding, Kliq Reintegratie a Kliq BV je zpětné vymáhání částek údajné podpory trvale nemožné a stalo se v každém případě nesmyslným v tom smyslu, že zpětné vymáhání prostřednictvím registrace v úpadkovém řízení uvedených společností není nutné a je dokonce zcela nadbytečné pro to, aby bylo ukončeno narušování hospodářské soutěže.

Zapáté Komise neprávem nařídila, že částka, která má být zpětně vymáhána od KG Holding a Kliq BV zahrnuje také úroky od data, kdy byly jednotlivé části této částky poskytnuty příjemcům, do data skutečného vrácení. Tento požadavek je podle žalobců v rozporu s vnitrostátním úpadkovým právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 366, s. 40.

⁽²⁾ Státní podpora C 30/2005 (ex N 78/2004) – Podpora na restrukturalizaci společnosti KG Holding N.V. – Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (Úř. věst. 2005, C 280, s. 2).

**Žaloba podaná dne 14. března 2007 – Kliq Reintegratie
(v konkurzu) v. Komise****(Věc T-83/07)**

(2007/C 117/39)

*Jednací jazyk: nizozemština***Účastníci řízení**

Žalobce: Dr. Jean Leon Marcel Groenewegen, správce konkurzní podstaty společnosti s ručením omezeným Kliq Reintegratie (Amersfoort, Nizozemsko) (zástupci: G. van der Wal a T. Boesman, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006 ve věci C-30/2005;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí Komise 2006/939/ES ze dne 19. července 2006 o státní podpoře, kterou Nizozemsko ohlásilo, na restrukturalizaci společnosti KG Holding NV ⁽¹⁾.

V případě poskytnuté podpory se jedná o podporu na restrukturalizaci, kterou chtělo Nizozemsko poskytnout společnosti KG Holding NV tím, že již poskytnutá půjčka na záchranu včetně dlužných úroků měla být transformována na vlastní kapitál. V napadeném rozhodnutí prohlásila Komise podporu ve formě podpory na restrukturalizaci za neslučitelnou se společným trhem.

Komise rovněž rozhodla, že Nizozemsko musí od KG Holding NV a Kliq BV zpětně vymáhat tu část podpory, kterou KG Holding NV převedla jako půjčku na záchranu na svou dceřinou společnost Kliq BV a která byla transformována na vlastní kapitál, a že Nizozemsko musí zaregistrovat svou pohledávku za KG Holding NV nebo Kliq Reintegratie jako věřitel v konkurzním řízení u správce konkurzní podstaty.

Žalobce k odůvodnění své žaloby zaprvé uvádí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, takže napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a je v rozporu s čl. 87 odst. 1 ES. Komise zejména neprávem rozhodla, že Nizozemsko má zaregistrovat svou pohledávku za KG Holding a Kliq Reintegratie ve výši 35,75 milionů eur v konkurzním řízení u správce konkurzní podstaty.

Žalobce v této souvislosti uplatňuje, že nizozemský stát nemá žádnou pohledávku za Kliq Reintegratie. Kliq Reintegratie krom toho není podnikem, který by byl státní podporou zvýhodněn a jako takový také nebyl Komisí uveden v napadeném rozhodnutí. Neexistuje proto žádný základ pro zpětné vymáhání státu vůči Kliq Reintegratie nebo pro použití zejména bodu 23 písm. d) Pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích ⁽²⁾ na Kliq Reintegratie.

Není rovněž jasné, zda Komise v napadeném rozhodnutí v souvislosti s KG Holding zastává názor, že byla poskytnuta nelegální podpora ve výši 35,75 milionů eur, která má být Nizozemskem zpětně vymáhána, nebo zda se jedná o podporu na záchranu, kterou Komise v napadeném rozhodnutí na základě bodu 23 písm. d) Pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích schválila ⁽³⁾. Komise svým rozhodnutím ze dne 16. prosince 2003 ⁽⁴⁾ dále souhlasila s tím, že tato částka bude použita na financování propuštění personálu a na odkup nadbytečných smluv od Kliq Reintegratie, a že Kliq Reintegratie následně vstoupí do likvidace.

Zadruhé Komise neprávem opomenula konstatovat, že domnělá podpora může narušit hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy; úvahy Komise k tomuto jsou podle žalobce přinejmenším nedostatečně odůvodněné.

Zatřetí Komise neprávem rozhodla, že údajná podpora ve výši 35,75 milionů eur musí být zpětně vymáhána od KG Holding nebo od Kliq Reintegratie prostřednictvím registrace těchto pohledávek v konkurzním řízení. Vzhledem k úpadku KG Holding, Kliq Reintegratie a Kliq BV je zpětné vymáhání částek údajné podpory trvale nemožné a stalo se v každém případě nesmyslným v tom smyslu, že zpětné vymáhání prostřednictvím registrace v úpadkovém řízení uvedených společností není nutné a je dokonce zcela nadbytečné pro to, aby bylo ukončeno narušování hospodářské soutěže.

Začtvrté Komise neprávem vznesla připomínky k úlevě související s kontokorentním úvěrem ve výši 17 milionů eur, který Nizozemsko poskytlo KG Holding již při jejím založení v souladu s ustanoveními o státních podporách, jež nebyla součástí opatření zkoumaného v napadeném rozhodnutí, a nesprávně ji právně posoudila.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 366, s. 40.

⁽²⁾ Úř. věst. 1999, C 288, s. 2.

⁽³⁾ Úř. věst. 1999, C 288, s. 2.

⁽⁴⁾ Podpora č. 510/2003 – Podpora na záchranu Kliq Holding NV (Úř. věst. 2004, C 33, s. 8).

Žaloba podaná dne 13. března 2007 – Mineral and Chemical Company „EuroChem“ v. Rada

(Věc T-84/07)

(2007/C 117/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Open Joint Stock Company Mineral and Chemical Company „EuroChem“ (Moskva, Rusko) (zástupci: P. Vander Schueren a B. Evtimov, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání žalobkyně

- Zrušit napadené nařízení a zejména jeho článek 1 v rozsahu, v jakém se týká žalobkyně a s ní spojených společností uvedených v bodě 14 písm. a) a b) odůvodnění napadeného nařízení; a
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, která je ruským výrobcem a vývozcem roztoků močoviny a dusičnanu amonného, se domáhá zrušení nařízení Rady (ES) č. 1911/2006 ze dne 19. prosince 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu roztoků močoviny a dusičnanu amonného pocházejících z Alžírsko, Běloruska, Ruska a Ukrajiny po přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 ⁽¹⁾.

Na podporu svojí žaloby žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství stanovily nesprávně běžnou hodnotu pro žalobkyni a učinily nesprávné srovnání s vývozní cenou, a dospěly tedy k nesprávnému zjištění dumpingu. Orgány Společenství se tím dopustily řady zjevných pochybení a porušily základní zásady práva Společenství.

Mimoto žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství porušily čl. 11 odst. 1 a 3 základního nařízení ⁽²⁾ tím, že neprovedly prozatímní přezkum ve spojení s přezkumem opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení a tím, že přijaly napadené nařízení, kterým zvýšily cla na jejich počáteční úroveň, ačkoli měly povinnost a možnost zahájit prozatímní přezkum buď bez návrhu nebo na základě dostatečného množství důkazů poskytnutých žalobkyní.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 365, s. 26.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1).

Žaloba podaná dne 20. března 2007 – Gabel Industria Tessile v. OHIM – Creaciones Garel (GABEL)

(Věc T-85/07)

(2007/C 117/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gabel Industria Tessile S.p.A. (Rovellasca, Itálie) (zástupce: A. Petruzzelli, Avvocato)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Creaciones Garel S.A.

Návrhové žádání žalobkyně

- částečně zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 25. ledna 2007, oznámené dne 29. ledna 2007, které omezuje odmítnutí přihlášky ochranné známky Společenství GABEL č. 3754777 k zápisu pro třídu 24, neboť není v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení 40/94;
- potvrdit rozhodnutí druhého odvolacího senátu provést zápis ochranné známky ve třídě 25 pro „koupací pláště“;
- nařídít OHIM, aby provedl zápis ochranné známky Společenství Gabel č. 3754777 pro třídu 24 a pro výrobky, které byly svého času specifikovány v takové třídě, kromě „koupacích plášťů“ ve třídě 25;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení vzniklých žalobkyni.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „GABEL“ (přihláška k zápisu č. 3.754.777) pro výrobky ve třídách 24 a 25.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Creaciones Garel S.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka „GAREL“ pro výrobky ve třídách 24, 25 a 26.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání v rozsahu, v němž byl zápis ochranné známky přiznán pro „koupací pláště“ (třída 25).

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 21. března 2007 – Deichmann-Schuhe v. OHIM – Design for Woman (DEITECH)

(Věc T-86/07)

(2007/C 117/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Heinrich Deichmann-Schuhe GmbH & Co. KG (Essen, Německo) (zástupce: O. Rauscher, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Design for Woman SA

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. ledna 2007 (věc R 791/2006-2);
- zamítnout přihlášku ochranné známky Společenství č. 3378643 ohledně všech výrobků zařazených do třídy 25 (oděvy, obuv, kloboučnické zboží);
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Design for Woman SA

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „DEITECH“ pro výrobky zařazené do tříd 18 a 25 (přihláška č. 3 378 643).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Německá obrazová ochranná známka „DEI-tex“ pro výrobky zařazené do třídy 25 a mezinárodní obrazová ochranná známka „DEI-tex“ pro výrobky zařazené do třídy 25, přičemž námitka je podaná proti přihlášce do třídy 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 43 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 40/94⁽¹⁾, jelikož důkazní prostředky předložené žalobkyní k prokázání skutečného užívání nebyly považovány za dostačující, jakož i porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, jelikož mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146).

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Scil Proteins v. OHIM – Indena (affilene)

(Věc T-87/07)

(2007/C 117/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Scil Proteins GmbH (Halle, Německo) (zástupci: V. Dalichau, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Indena SpA (Miláno, Itálie)

Návrhová žádání žalobkyně

- Zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu žalovaného ze dne 23. ledna 2006 a opravné rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 31. ledna 2007 ve věci R 10/2006-2 v rozsahu, v jakém zamítá námitky ohledně výrobků „výtažků léčivých rostlin pro použití v [...] kosmetickém a potravinářském průmyslu, nikoli pro účely diagnostiky“;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Indena SpA

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „affilene“ pro výrobky zařazené do třídy 1 – přihláška č. 2 751 931

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka Společenství „AFFILIN“ pro výrobky zařazené do tříd 1 a 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění námitkám

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, neboť dotčené ochranné známky jsou si natolik podobné, že může dojít k jejich záměně rovněž ve vztahu ke zboží, pro něž byl zápis odvolacím senátem povolen.

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Fabryka Samochodów Osobowych v. Komise

(Věc T-88/07)

(2007/C 117/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fabryka Samochodów Osobowych S.A. (Varšava, Polská republika) (zástupci: W. Radzikowski, R. A. Kozłowski a G. Dźwigala, právní poradci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise v části týkající se čl. 2 odst. 2, 3 a 4, kterým se nařizují kompenzační opatření v následující formě: a) omezení roční produkce motorových vozidel do konce července 2011 vůči žalobkyni, všem nyní a v budoucnu na ní závislým společnostem a vůči všem společnostem kontrolovaným akcionářem FSO, jakož i b) zákaz ucházet se před koncem července roku 2011 o novou licenci;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně navrhuje zrušit rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 20. prosince 2006 ve věci státní podpory C 3/2005 (ex N 592/2004 [ex PL 51/2004]), kterým byla opatření týkající se podpory ve prospěch žalobkyně, která

Polsko podle znění rozhodnutí z části uskutečnilo, prohlášena za slučitelná se společným trhem, v části, ve které je žalobkyni a příjemkyni podpory tímto rozhodnutím uloženo omezit do roku 2011 roční produkci a prodej motorových vozidel ve Společenství. Ve svém odůvodnění obsahuje rozhodnutí rovněž žalobkyni určený zákaz ucházet se před koncem roku 2011 o novou licenci.

Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí a uvádí k tomu, že rozhodnutí je v rozporu s ustanoveními Smlouvy o ES a se základními pravidly jejího použití. Při vydání napadeného rozhodnutí byly krom toho porušeny podstatné formální náležitosti.

Žalobkyně opírá svoji žalobu o následující důvody:

— Komise porušila čl. 88 odst. 3 ES a článek 3 nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾ a dopustila se zjevně nesprávného posouzení tím, že prohlásila část opatření týkajících se podpory za uskutečněnou;

— při stanovení rozsahu kompenzačních opatření Komise porušila zásadu proporcionality, zásadu svobodného výkonu hospodářské činnosti, článek 253 ES, jakož i body 11, 32, 37, 39 a 54 Pokynů Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích ⁽²⁾ a dopustila se zjevné chyby při posuzování skutkového stavu a to zejména: chybným stanovením částky veřejné podpory jejím nadhodnocením; nezohledněním formy podpory; chybným určením relevantního trhu; chybným určením podílu žalobkyně a příjemkyně podpory na trhu; nezohledněním podstatných aspektů při zjišťování dopadu poskytnutí podpory na žalobkyni; nařízením kompenzačních opatření, která se nepříznivě projevila na obnovení výkonnosti žalobkyně po ukončení restrukturalizace; nezohledněním skutečnosti, že žalobkyně působí v regionech, které jsou oprávněny přijímat regionální podpory;

— Komise porušila zásadu právní jistoty a článek 253 ES tím, že do odůvodnění zařadila dodatečné kompenzační opatření, které není uvedeno ve výrokové části rozhodnutí;

— Komise porušila článek 253 ES tím, že neuvedla ani dostatečné údaje týkající se druhu a rozsahu nařízených kompenzačních opatření, ani se nezabývala všemi návrhy, které byly v této otázce předloženy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

⁽²⁾ Úř. věst. 1999, C 288, s. 2.

Žaloba podaná dne 23. března 2007 – VIP Car Solutions v. Parlament**(Věc T-89/07)**

(2007/C 117/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: VIP Car Solutions (Hoenheim, Francie) (zástupce: G. Welzer, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Evropského parlamentu o odmítnutí zadat veřejnou zakázku PE/2006/06/UTD/1 – doprava členů Evropského parlamentu během zasedání ve Štrasburku, oznámené dne 24. ledna 2007;
- zrušit veškeré následující akty;
- uložit Parlamentu povinnost uhradit částku 500 000 eur jako náhradu škody;
- uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení a soudních výdajů;
- uložit Parlamentu náhradu nevratných nákladů ve výši 5 000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadá rozhodnutí Evropského parlamentu, kterým se zamítá její nabídka týkající se nabídkového řízení PE/2006/06/UTD/1 – doprava členů Evropského parlamentu během zasedání ve Štrasburku ⁽¹⁾.

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává zaprvé porušení kritérií pro zadání zakázky obsažených ve smlouvě o zadání veřejné zakázky, zejména pokud jde o cenu, neboť žalobkyně údajně nabídla nejnižší cenu a toto kritérium mělo mít váhu 55 % při zadání zakázky.

Žalobkyně dále uplatňuje, že napadené rozhodnutí porušuje článek 100 finančního nařízení ⁽²⁾, podle nějž může být od zveřejnění některých informací upuštěno, pokud by poškozovalo oprávněné obchodní zájmy veřejných nebo soukromých podniků nebo by to mohlo mezi nimi narušit korektní hospodářskou soutěž. Žalobkyně má za to, že informace, kterou

požadovala, a sice cenu nabídnutou úspěšným uchazečem o veřejnou zakázku, nespadá do působnosti uvedeného článku, a že bylo tedy odmítnutí sdělit tuto informaci protiprávní.

⁽¹⁾ Vyhlášení veřejné zakázky „Doprava členů Evropského parlamentu autem a mikrobusem s řidičem během období zasedání ve Štrasburku“, Úř. věst. S 2006, 177-187988.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom), kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145).

Kasační opravný prostředek podaný dne 26. března 2007 Belgickým královstvím proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. března 2007 ve věci F-92/05, Genette v. Komise**(Věc T-90/07 P)**

(2007/C 117/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Navrhovatel: Belgické království (zástupce: L. Van den Broeck, zmocněnec)

Další účastníci řízení: Emmanuel Genette, Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatele

- Zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-92/05.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 16. ledna 2007 vydaným ve věci F-92/05, Genette v. Komise, Soud pro veřejnou službu (SVS) vyhověl žalobě podané E. Genettem, jejímž předmětem bylo zrušení rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2005, kterým bylo zamítnuto jednak zpětvzetí žádosti žalobce týkající se převodu nároků na důchod nabytých v belgickém důchodovém systému podané v roce 2001, a jednak povolení žádosti o nový převod.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku Belgické království, vedlejší účastník v prvním stupni na podporu návrhových žádání Komise, nejprve uplatňuje, že SVS nemá pravomoc posuzovat s ohledem na belgické právo přípustnost návrhu na zpětvzetí žádosti týkající se převodu nároků na důchod nabytých v belgickém důchodovém systému do systému Společenství. Podle žalobce SVS překročil svou pravomoc, když se vyjádřil k dosahu ustanovení vnitrostátního belgického práva, která se použijí v projednávaném případě.

Zadruhé Belgické království tvrdí, že SVS porušil právo Společenství, zejména ustanovení služebního řádu, při posouzení přípustnosti podání nové žádosti o převod.

Krom toho Belgické království uplatňuje, že SVS porušil právo Společenství svým nesprávným posouzením existence nové skutečnosti, což podle něj nesmí být posuzováno ve vztahu ke vstupu reformy služebního řádu v platnost, ale ve vztahu k ustanovením belgického zákona.

Konečně se Belgické království dovolává důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícího z porušení zásady právní jistoty.

jak tvrdí, podle relevantních vědeckých informací nezbytné, pokud se má zvýšit současná úroveň populací, při které jsou v závažném nebezpečí vyčerpání, a vůbec znovu dosáhnout bezpečných biologických hodnot:

Zprvce žalobce tvrdí, že dotčené TAC jsou protiprávní, jelikož nebyly stanoveny v souladu s požadavky plánu na obnovení populací tresky obecné. Krom toho se podle tvrzení žalobce jak Rada, tak Komise opíraly při přijetí relevantních TAC o článek 20 nařízení č. 2371/2002 ⁽¹⁾ („nařízení 2002“) namísto o plán na obnovení populací tresky obecné.

Zadruhé žalobce tvrdí, že dotčené TAC jsou protiprávní, protože nejsou v souladu se zásadou prevence vyžadovanou plánem na obnovení populací tresky obecné, čl. 5 odst. 3, článkem 4 a čl. 2 odst. 1 nařízení 2002, společnou rybářskou politikou, článkem 174 ES a články 5 a 6 Dohody OSN 1995.

Žaloba podaná dne 19. března 2007 – WWF-UK v. Rada

(Věc T-91/07)

(2007/C 117/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobce: WWF-UK Ltd (Godalming, Spojené království) (zástupci: P. Sands, QC, J. Simor, advokát, R. Stein, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- zrušení TAC přijatých v nařízení Rady č. 41/2007, pokud jde o tresku obecnou v oblastech, na které se vztahuje nařízení Rady č. 423/2004, kterým se stanoví opatření pro obnovení populací tresky obecné;
- zachování účinku výše uvedených opatření až do doby, kdy budou nahrazeny novým opatřením;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba je podána na základě článku 230 ES ohledně celkových přípustných odlovů („TAC“) pro rok 2007 přijatých Radou v nařízení č. 41/2007 ⁽¹⁾ („nařízení TAC“) pro tresku obecnou v oblastech, na které se vztahuje nařízení Rady č. 423/2004, kterým se stanoví opatření pro obnovení populací tresky obecné ⁽²⁾ („plán na obnovení populací tresky obecné“), na základě návrhu Komise ze dne 5. prosince 2006 ⁽³⁾.

V souhrnu žalobce tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného právního posouzení, když nepřijala nulové TAC, což je,

Zatřetí žalobce tvrdí, že přijetí dotčených TAC je iracionální, jelikož uvedené TAC byly stanoveny na úrovni, při které podle všech dostupných vědeckých důkazů populace buď zůstanou na úrovni, při které jsou ve vážném nebezpečí vyčerpání, nebo se vyčerpají.

Začtvrté podle žalobce Rada zneužila své pravomoci, když přijala TAC spíše na úrovni, která má vyhovět politickým a hospodářským cílům, než na úrovni, která by byla nezbytná pro splnění dotčeného cíle plánu na obnovení populací tresky obecné, kterým je zvýšit populace tresky obecné během jednoho roku, nebo co nejkratší doby poté, nad úroveň, při které jsou ve vážném nebezpečí vyčerpání.

Dále žalobce tvrdí, že pokud by plán na obnovení populací tresky obecné neumožnil stanovení nulových TAC, byl by plán samotný protiprávní, jelikož by nebyl v souladu se zásadou prevence.

Krom toho žalobce tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení, když nezařadila populace tresky obecné do oblasti VII (d) ICES (Mezinárodní rada pro průzkum moří) pokryté plánem na obnovení populací tresky obecné.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 41/2007 ze dne 21. prosince 2006, kterým se na rok 2007 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovu (Úř. věst. 2007, L 15, s. 1).

⁽²⁾ (Úř. věst. 2004, L 70, s. 8; Zvl. vyd. 04/07, s. 21).

⁽³⁾ [KOM (2006) 774].

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. 2002, L 258, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460).

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. března 2007 Jacquesem Frankinem a dalšími proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-3/06, Jacques Frankin a další v. Komise Evropských společenství

(Věc T-92/07 P)

(2007/C 117/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Navrhovatel: Jacques Frankin (Sorée, Belgie) a 482 dalších navrhovatelů (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání navrhovatelů

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 vydaný ve věci F-3/06, jejímž hlavním předmětem je žaloba na neplatnost výslovného rozhodnutí ze dne 10. června 2005, kterým Komise odmítla navrhovatelům pomoc na základě článku 24 služebního řádu;
- rozhodnout o poplatcích, nákladech a odměnách a uložit Komisi jejich náhradu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelé uplatňují, že se Soud prvního stupně tím, že zamítl jejich žalobu v prvním stupni, dopustil nesprávného právního posouzení při přezkumu žalobních důvodů dovolávaných v prvním stupni vycházejících jednak z porušení článku 24 služebního řádu a povinnosti péče, a jednak z porušení zásady zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Itálie v. Komise

(Věc T-93/07)

(2007/C 117/49)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit přípis Evropské komise č. 175 ze dne 11. ledna 2007, Generální ředitelství regionální politiky – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Maďarsku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – jehož předmětem jsou platby Komise ve výši, jež se liší od výše, v které byly tyto platby požadovány. Odkaz: Program POR Sicílie (č. CCI 1999 IT 161 PO 011);
- zrušit přípis Evropské komise č. 234 ze dne 12. ledna 2007, Generální ředitelství regionální politiky – jehož předmětem jsou platby Komise ve výši, jež se liší od výše, v které byly tyto platby požadovány. Odkaz: Program POR Sicílie (č. CCI 1999 IT 161 PO 011);
- zrušit všechny související a předchozí akty a uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou obdobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věci T-345/04, Italská republika v. Komise ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55.

Žaloba podaná dne 26. března 2007 – EREF v. Komise

(Věc T-94/07)

(2007/C 117/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: European Renewable Energies Federation (EREF) ASBL (Brusel, Belgie) (zástupce: D. Fouquet, lawyer)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- Prohlásit rozhodnutí Evropské komise K(2006) 4963 konečné ze dne 24. října 2006 za neplatné.
- Prohlásit sporné finanční opatření v jeho současné formě a struktuře za neoprávněnou státní podporu.
- Podpůrně uložit Komisi, aby ve věci NN 62/B/2006 zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES.
- Uložit Komisi náhradu nákladů řízení včetně nákladů žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V roce 2004 podala žalobkyně Komisi stížnost, ve které mimo jiné tvrdila, že různé aspekty financování nové jaderné elektrárny, která je ve výstavbě ve Finsku, představují státní podporu, která nebyla oznámena. V roce 2006 rozdělila Komise spis do dvou případů, které označila jako NN 62/A/2006 a NN/62/B/2006.

V projednávaném případě žalobkyně usiluje o zrušení rozhodnutí Komise K(2006) 4963 konečné, které se týká státní podpory ve věci NN 62/B/2006, ve kterém Komise shledala, že úvěrová facilitu poskytnutá konsorciem 5 bank a půjčka poskytnutá ze strany AB Svensk Exportkredit („SEK“) nepředstavuje podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES.

Žalobkyně tvrdí, že rozdělení spisu do dvou samostatných případů, které provedla Komise, je protiprávní jak z procesního, tak z hmotněprávního hlediska. Podle žalobkyně bylo možné poskytnout úvěrovou facilitu a půjčku s tak nízkou úrokovou sazbou pouze díky záruce od francouzské agentury pro pojištění vývozních úvěrů COFACE. Aspekty státní podpory v účasti COFACE byly však projednány ve věci NN/62/A/2006. Žalobkyně proto tvrdí, že rozdělení spisu do dvou samostatných případů, kdy záruka byla vyňata z věci NN 62/B/2006, vedlo Komisi k nesprávné domněnce, že poskytnutí úvěrové facility a půjčky SEK s tak nízkou úrokovou sazbou nemohlo představovat státní podporu již proto, že zúčastněné banky byly podle Komise v soukromém vlastnictví.

Krom toho žalobkyně tvrdí, že úvěrová facilitu i půjčka poskytnutá SEK představují státní podporu i při nezohlednění záruky od COFACE, jelikož:

- úvěrová facilitu byla poskytnuta s nízkou úrokovou sazbou za účasti bank BLB a BNP Paribas, o kterých žalobkyně tvrdí, že jsou obě veřejnoprávními bankami; a
- půjčka od SEK byla poskytnuta bankou, která je ze 100 % vlastněná státem, s úrokovou sazbou nižší než odpovídá tržním podmínkám.

Nakonec žalobkyně uplatňuje nedostatečné odůvodnění a zjevně nesprávné posouzení.

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Altana Pharma AG (Konstanz, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. února 2007 ve věci R 302/2005-4 a potvrdit rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 26. ledna 2005;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Altana Pharma AG

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PRAZOL“ pro výrobky ve třídě 5 – přihláška č. 1 154 269

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „PREZAL“ pro výrobky ve třídě 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Odvolací senát nesrovnal ochranné známky celkově s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům.

Žaloba podaná dne 30. března 2007 – Aventis Pharma v. OHIM – Altana Pharma (PRAZOL)

(Věc T-95/07)

(2007/C 117/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aventis Pharma SA (Antony, Francie) (zástupce: R. Gilbey, advokát)

Žaloba podaná dne 23. března 2007 – Telecom Italia Media v. Komise

(Věc T-96/07)

(2007/C 117/52)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Telecom Italia Media S.p.A. (Řím, Itálie) (zástupci: prof. F. Bassan a S. Venturini, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 6634 konečné ze dne 24. ledna 2007, týkající se státní podpory C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004), a s ním související a jemu předcházející a následující akty;
- podpůrně zrušit rozhodnutí Komise K(2006) 6634 konečné v části, v níž ukládá italskému státu vymáhat vrácení podpory v souladu se způsoby v něm uvedenými;
- v každém případě uložit Komisi náhradu nákladů řízení. Se všemi právními důsledky.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba napadá rozhodnutí Komise, podle kterého je státní podpora, kterou se stanoví příspěvky na nákup digitálních dekodérů, poskytnutá italskou vládou v letech 2004 a 2005 protiprávní. V tomto ohledu je zdůrazněno, že rozhodnutím ze stejného data byly příspěvky na digitální dekodéry s API Application Program Interface (rozhraní pro aplikační programy) stanovené pro rok 2006 posouzeny jako legální podle čl. 87 písm. c) Smlouvy o ES.

Podle žalobkyně rozdíl mezi zákonnou podporou v roce 2006 a nezákonnou podporou v letech 2004 a 2005 znamená výslovné vyloučení této podpory z financování pro dekodéry satelitní televize, která je tedy vyloučena *de iure*, zatímco v roce 2006 je podpora vyloučena pouze „*de facto*“ jako důsledek toho, že se jedná o dekodér vybraný „neotevřenou“ monopolní platformou SKY.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uplatňuje:

- *nesprávné posouzení žalované*. V této souvislosti argumentuje tím, že:
 - opatření bylo nezbytné pro urychlení přechodu na digitální příjem: lhůta stanovená zákonem pro *switch off* (2006) nebyla neodkladná (a v každém případě nemohla být rozumně považována za neodkladnou).
 - opatření nenahrazovalo iniciativu, kterou měly vysílací společnosti v každém případě vyvinout. Tyto vysílací společnosti totiž z důvodu zvláštnosti trhu digitálního pozemního televizního vysílání neměly žádný zájem na financování nákupu dekodérů, neboť:
 - (i) nejsou vertikálně propojeny s výrobcí softwaru nebo dekodérů;
 - (ii) nemají obchodní model založený na měsíčním předplatném, který umožňuje postupné vrácení finančních nákladů; a
 - (iii) pozemní dekodér může přijímat karty více operátorů, kteří jsou mezi sebou v konkurenčním postavení.

- opatření nediskriminovalo satelitní vysílací společnosti, a to ze dvou důvodů. Zaprvé z důvodu, že tyto vysílací společnosti působí na odlišném trhu, který je Komisí nesprávně kvalifikován jako jednotný. Zadruhé z důvodu, že tyto vysílací společnosti již byly vyloučeny *de facto*, neboť již v době SKY – monopolní platformy satelitní televize v Itálii – si zvolily vlastnickou platformu, která využívá neotevřený standard, a nezaslouží si tedy podporu, jak rozhodla Komise v rozhodnutí týkajícím se opatření pro rok 2006.

- obdobím zohledněným pro výpočet účinků opatření na trh nemůže být celé období zahrnující roky 2004 a 2005, neboť TIMedia šířila reklamu a uvedla na trh první nabídku *pay per view* na pozemním digitálním trhu dne 22. ledna 2005. Pokud jde dále o *al dies ad quem*, není možné nepřiznat význam skutečnosti, že od 1. září 2005 byl poskytnut příspěvek spotřebitelům pouze v oblastech *all digital* anebo v oblastech (Val D'Aosta a Sardinie), pro které bylo stanoveno pozastavení přechodu. Příspěvek byl omezen z funkčního a územního hlediska. TIMedia by mohla vrátit podporu, pokud by neměla dodatečné zisky v relevantním období. Náklady jsou totiž vyšší než příjmy, což je ve fázi start up běžné. Komise mimo jiné žádá, aby byla kvantifikace vrácení určena s ohledem na dodatečné zisky vzniklé prostřednictvím dalších diváků, kteří byli získáni opatřením pozemní digitální televize *pay per view*. Takové zisky se vypočítají tak, že se průměrný příjem od uživatelů vynásobí odhadnutým počtem dodatečných uživatelů. Ve skutečnosti se dodatečné zisky vypočítají tak, že se od dodatečných příjmů (ne od průměrných příjmů) odečtou dodatečné náklady. Příjem vzniklý prostřednictvím dodatečného uživatele, který jen zřídka nakoupí *pay per view*, je totiž nižší než příjem vzniklý prostřednictvím průměrných uživatelů.

- *Porušení a nesprávné použití čl. 87 odst. 1 a čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES* v rozsahu, v němž Komise neprokázala, že opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, a představuje tudíž státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1. Komise kromě toho neprokázala, jak se může výjimka v čl. 87 odst. 3 uplatnit na výrobce dekodérů, a neuplatnit také na televizní vysílací společnosti, které jsou také nepřímými beneficiéry, které tyto dekodéry užívají.
- *Vnitřní rozpornost a vnitřní nelogičnost napadeného rozhodnutí*. V této souvislosti je zdůrazněno, že podle názoru Komise je opatření, které odkazuje pouze na určité nepřímé beneficiéry (televizní vysílací společnosti), a nikoli na jiné (výrobci dekodérů), selektivní.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 29. března 2007
Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu pro
veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-92/05,
Genette v. Komise**

(Věc T-99/07 P)

(2007/C 117/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Navrhovatelka: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Joris a D. Martin, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Emmanuel Genette, Belgické království

Návrhová žádání navrhovatelky

- zrušit rozsudek Soudu pro veřejnou službu ze dne 16. ledna 2007 ve věci F-92/05;
- prohlásit žalobu za nepřipustnou;
- podpůrně, prohlásit tuto žalobu za neopodstatněnou;
- rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení v tomto stupni a náklady řízení před Soudem pro veřejnou službu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 16. ledna 2007 vydaným ve věci F-92/05, Genette v. Komise, Soud pro veřejnou službu (SVS) vyhověl

žalobě podané E. Genettem, jejímž předmětem bylo zrušení rozhodnutí Komise ze dne 25. ledna 2005, které zamítlo jednak povolení zpětvzetí žádosti žalobce týkající se převodu nároků na důchod nabytých v belgickém důchodovém systému podané v roce 2001, a jednak povolení, aby podal žádost o nový převod.

Ve svém kasačním opravném prostředku se Komise zabývá nejprve otázkou přípustnosti původní žaloby. Uplatňuje, že Soud rozhodl *ultra petita*, když změnil předmět sporu, a že se dopustil nesprávného posouzení při přezkumu údajně nových skutečností dovolávaných žalobcem v prvním stupni pro odůvodnění znovuotevření lhůt v jeho prospěch. Komise tvrdí, že správné posouzení jak předmětu sporu, jak je definován v žalobě v prvním stupni, tak údajně nových skutečností dovolávaných žalobcem, by nezbytně vedlo SVS k prohlášení žaloby za nepřipustnou. Komise tudíž tvrdí, že SVS překročil meze své pravomoci a že dokonce porušil práva obhajoby, neboť rozhodl o některých otázkách, aniž by umožnil Komisi, aby uplatnila argumenty ve svůj prospěch.

Na podporu svého kasačního opravného prostředku ve vztahu k posouzení základu věci učiněného SVS v napadeném rozsudku Komise uplatňuje několik důvodů kasačního opravného prostředku vycházejících z porušení SVS různých ustanovení práva Společenství, zejména služebního řádu a zásad z judikatury tím, že podle ní napadený rozsudek umožňuje zpětvzetí legálních aktů a podpůrně porušuje autonomní právo Komise nevzít zpět napadená rozhodnutí.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Žaloba podaná dne 23. února 2007 – Pouzol v. Účetní dvůr

(Věc F-17/07)

(2007/C 117/54)

Jednací jazyk: francouzština

Žalobce uplatňuje na podporu své žaloby čtyři žalobní důvody, které se opírají o: i) porušení několika ustanovení služebního řádu úředníků a jeho přílohy VIII (zejména čl. 11 odst. 2 a čl. 26 tohoto služebního řádu); ii) porušení povinnosti náležité péče a povinnosti poskytnout pomoc uvedené v čl. 24 služebního řádu; iii) porušení zásady rovného zacházení a nediskriminace; iv) porušení zásady ochrany legitimního očekávání.

Účastníci řízení

Žalobce: Michel Pouzol (Chemin des Peyridisses, Francie)
(zástupci: D. Grisay, I. Andoulsi a D. Piccininno, advokáti)

Žalovaný: Evropský účetní dvůr

Žaloba podaná dne 19. března 2007 – M v. EMEA

(Věc F-23/07)

(2007/C 117/55)

Jednací jazyk: francouzština

Návrhové žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Účetního dvora ze dne 23. listopadu 2006, jakož i rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 18. května 2006;
- přiznat žalobci dodatečné navýšení odsloužených let započitatelných pro účely důchodu v délce 6 let, 10 měsíců a 1 dne, což činí celkové navýšení odsloužených let započitatelných pro účely důchodu v délce 10 let, 3 měsíců a 24 dní;
- uložit Účetnímu dvoru povinnost převést toto navýšení na příplatek k žalobcově důchodu ve výši 1 232,32 eur měsíčně;
- uložit Účetnímu dvoru povinnost nahradit škodu způsobenou žalobci, vyčíslenou k datu podání této žaloby ve výši 17 252,48 eur (tj. žalobcův ušlý zisk ve výši 1 232,32 eur měsíčně počítaný od jeho odchodu do důchodu dne 1. ledna 2006 do 1. března 2007);
- uložit Účetnímu dvoru povinnost nahradit nemajetkovou újmu způsobenou žalobci v průběhu více než 13 let, přičemž výše náhrady škody bude stranami určena později smírnou cestou;
- uložit Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, bývalý úředník Účetního dvora nyní v důchodu, napadá zejména výpočet převodu nároků na důchod, které nabyl ve Francii, do systému Společenství, z důvodu, že tento výpočet nezahrnul nároky nabyté u Association des régimes de retraites complémentaires (ARRCO) a Association générale des institutions de retraite des cadres (AGIRC).

Účastníci řízení

Žalobce: M (Broxbourne, Spojené Království) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčiva (EMA)

Návrhové žádání žalobce

- Zrušit rozhodnutí ze dne 25. října 2006, kterým výkonný ředitel EMA zamítnul žádost žalobce směřující k tomu, aby věc byla předložena Výboru pro otázky invalidity;
- uložit EMA, aby žalobci zaplatila částku 100 000 eur jako náhradu škody za nesprávný služební postup;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 17. března 2005 se žalobce, dočasný zaměstnanec EMA, stal obětí pracovního úrazu, v jehož důsledku se stal nezpůsobilým k výkonu své práce. Dne 14. února 2006 byl informován o tom, že jeho smlouva nebude po dni 15. října 2006 obnovena. Jeho žádost směřující k tomu, aby věc byla předložena Výboru pro otázky invalidity, byla zamítnuta.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje zejména porušení článku 31 prvního pododstavce a článku 33 prvního pododstavce Pracovního řádu ostatních zaměstnanců, jak je vykládá Soud pro veřejnou službu ve svém rozsudku ze dne 16. ledna 2007, *Gesner v. OHMI* (F-119/05, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí).

Žaloba podaná dne 22. března 2007 – Bleser v. Soudní dvůr

(Věc F-25/07)

(2007/C 117/57)

Jednací jazyk: němčina

Žaloba podaná dne 15. března 2007 – Lafleur-Tighe v. Komise

(Věc F-24/07)

(2007/C 117/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Thomas Bleser (Nittel, Německo) (zástupce: P. Goergen, advokát)

Žalovaný: Soudní dvůr Evropských společenství

Účastnice řízení

Žalobkyně: Virginie Lafleur-Tighe (Makati, Filipíny) (zástupci: S. Rodrigues a C. Bernarnd-Glanz, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- Zrušit zařazení žalobce do platové třídy, která mu byla určena v rozhodnutí o jeho přijetí ze dne 16. března 2006;
- zrušit články 2 a 13 přílohy XIII a článek 32 služebního řádu, který vstoupil v platnost dne 1. května 2004;
- zařadit žalobce do platové třídy, která byla oznámena ve výběrovém řízení, nebo do odpovídající platové třídy podle zařazení na základě nového služebního řádu (a do odpovídajícího platového stupně podle předpisů použitelných před 1. květnem 2004);
- přiznat náhradu škody ve výši částky platového rozdílu;
- přiznat náhradu škody ve výši 10.000 eur za utrpěnou morální újmu;
- uložit Soudnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování o zařazení žalobkyně do platové třídy 13, platového stupně 1, v den jejího přijetí jako smluvního zaměstnance, jak toto rozhodnutí vyplývá z pracovní smlouvy podepsané dne 22. prosince 2005;
- oznámit orgánu oprávněnému ke jmenování účinky, které přináší zrušení napadeného rozhodnutí a zejména zohlednění profesních zkušeností žalobkyně od 16. listopadu 1993, data získání jejího bakalářského diplomu, a její přerazení do platové třídy 14 se zpětnou účinností ke dni 22. prosinci 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, kromě toho, že se dovolává velmi podobných důvodů jako těch, které již byly uplatněny ve věci F-135/06 ⁽¹⁾, zejména uplatňuje porušení zásady volného pohybu diplomů a profesních kvalifikací.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba směřuje zejména proti ustanovením článků 2 a 13 přílohy XIII a článku 32 služebního řádu úředníků Evropských společenství.

Žalobce uplatňuje, že jeho zařazení do platové třídy se mělo uskutečnit podle – pro něj výhodnějšího – dřívějšího služebního řádu, který byl platný v okamžiku, kdy složil výběrovou zkoušku. Svou žalobu odůvodňuje tím, že jeho zařazením byla porušena zásada rovného zacházení a zákaz diskriminace, jakož i zákaz diskriminace na základě věku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 236 ze dne 30.12.2006, s. 87.

Dále žalobce uplatňuje porušení základních zásad práva Společenství, zejména povinnosti péče a zásady řádné správy, zásady transparentnosti, zásady ochrany legitimního očekávání, zásady právní jistoty, zásady plnění smluv v dobré víře, zákazu „*reformatio in peius*“ (zákaz změny k horšímu) jakož i porušení práva být vyslechnut.

Žaloba podaná dne 21. března 2007 – Potoms a Scillia v. Parlament

(Věc F-26/07)

(2007/C 117/58)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Gerrit Potoms (Mechelen, Belgie) a Mario Scillia (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobců

- určit, že článek 5 a článek 12 přílohy XIII služebního řádu jsou protiprávní;
- zrušit individuální rozhodnutí, jimiž byli žalobci jmenováni na pracovní místo administrátora, v rozsahu, v jakém stanoví jejich zařazení na základě čl. 5 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu;
- určit, že prováděcí předpisy, jimiž je upraveno přidělování bodů za zásluhy a pro povýšení, jsou protiprávní v rozsahu, v jakém stanoví odebrání bodů za zásluhy a pro povýšení v případě přechodu z jedné funkční skupiny do druhé;
- zrušit individuální rozhodnutí, jimiž byly odňaty body za zásluhy a pro povýšení, které žalobci nashromáždili ve své původní kategorii;
- zrušit individuální rozhodnutí o uplatnění multiplikačního koeficientu nižšího než 1 pro výpočet odměny žalobců;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci uplatňují žalobní důvody, které jsou velmi podobné důvodům uplatněným ve věci F-31/06 ⁽¹⁾.

(¹) Úř. věst C 131, 3.6.2006, s. 50.

Žaloba podaná dne 26. března 2007 – Sundholm v. Komise

(Věc F-27/07)

(2007/C 117/59)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Asa Sundholm (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 2. června 2006 o vyhotovení posudku o vývoji služebního postupu žalobkyně pro období od 1. července 2001 do 31. prosince 2002, přijaté v rámci provedení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 20. dubna 2005, Sundholm v. Komise (T-86/04);
- uložit žalované zaplatit v této fázi řízení 1 euro z důvodu morální újmy;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně nejprve uplatňuje porušení článku 233 ES a povinnosti odůvodnění, jelikož napadené rozhodnutí neumožňuje porozumět tomu, jak byly důvody výše uvedeného rozsudku vzaty v úvahu.

Nadto žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí jednak nedodržuje cíle sledované novým systémem hodnocení služebního postupu, a jednak je stíženo nesouladem mezi komentáři a přidělenými známkami.

Konečně žalobkyně uplatňuje porušení práva obhajoby v rozsahu, ve kterém jí skutečnosti, které byly základem pro její hodnocení, nebyly sděleny ani v okamžiku, kdy nastaly, ani v rámci postupu hodnocení.

Žaloba podaná dne 28. března 2007 – Quadu v. Parlament

(Věc F-29/07)

(2007/C 117/60)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Sandro Quadu (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 26. dubna 2006, kterým byl žalobce jmenován úředníkem Evropských společenství v části, ve které je stanoveno jeho zařazení do platové třídy AST 2 stupně 3;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím ze dne 26. dubna 2006 byl žalobce, v té době dočasný zaměstnanec Parlamentu zařazený do platové třídy C*4 stupně 7 a úspěšný uchazeč z vnitřního výběrového řízení na administrativní asistenty (kariéra C 4-5) č. C/348, zveřejněného před vstupem v platnost nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾, jmenován úředníkem a zařazen do třídy AST 2 stupně 3.

Žalobce ve své žalobě zejména uplatňuje, že došlo k porušení oznámení o výběrovém řízení a zásady rovného zacházení a nediskriminace. Konkrétně orgán vytýká, že vyložil čl. 5 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu tak, že dočasní zaměstnanci jmenování úředníky mají nárok na zachování původní platové třídy, pouze pokud je jmenování doprovázeno přechodem do vyšší kategorie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130.

Žaloba podaná dne 28. března 2007 – Noworyta v. Parlament

(Věc F-30/07)

(2007/C 117/61)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lidia Noworyta (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 28. dubna 2006, kterým se zamítá návrh nadřízeného žalobkyně ze dne 20. října 2005 přiznat jí paušální náhradu za práci přesčas za zvláštních podmínek ve smyslu článku 3 přílohy VI služebního řádu nebo jakoukoli jinou náhradu buď podle článku 56a, nebo podle článku 56b služebního řádu;

- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu své žaloby uvádí nejprve porušení obecné zásady, podle které se na každého pracovníka musí vztahovat spravedlivé pracovní podmínky, zejména co se týče pracovní doby a náhrady nebo příplatku za práci přesčas z důvodu zvláštního rozvržení jeho pracovní doby.

Zvláště uplatňuje, že článek 3 přílohy VI služebního řádu narozdíl od článků 56a a 56b služebního řádu nepodrobuje možnost přiznat paušální náhradu za práci přesčas za zvláštních pracovních podmínek podmínce, aby tato práce přesčas byla vykonávána pravidelně. Orgán oprávněný ke jmenování se podle žalobkyně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že tuto podmínku doplnil do přijatých interních pravidel týkajících se náhrady za práci přesčas.

Orgán oprávněný ke jmenování se údajně rovněž dopustil nesprávného právního posouzení tím, že uvedl, že úředníkům přijatým po 1. květnu 2004 nemůže být taková náhrada poskytnuta, i když je tato možnost výslovně uvedena v článku 1 uvedených interních pravidel.

Žalobkyně krom toho tvrdí, že rozhodnutí zamítnout jí jakoukoli náhradu nebo příplatek za její zvláštní pracovní podmínky je porušením článků 56a a 56b služebního řádu, jakož i zásady rovného zacházení.

Konečně stanovisko Parlamentu není podle žalobkyně soudržné, neboť generální ředitel generálního ředitelství Předsednictví tvrdil, že nikdo v telefonní ústředně pravidelně nepracuje přesčas, zatímco orgán oprávněný ke jmenování dospěl k závěru, že je uskutečňována studie pro zkoumání možností harmonizace pracovních podmínek v dotčeném oddělení přesněji z důvodu zvláštního rozvržení pracovní doby mimo obecné/obvyklé rozvržení pracovní doby.

Žaloba podaná dne 2. dubna 2007 – Putterie-de-Beukelaer v. Komise

(Věc F-31/07)

(2007/C 117/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Françoise Putterie-de-Beukelaer (XX) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit posudek o vývoji služebního postupu (dále jen „PVSP“) žalobkyně pro hodnocené období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2005, včetně odvolacích řízení a jiných rozhodnutí, která se k němu vztahují a zvláště část 6.5 „Schopnosti“ v rozsahu, v němž neuznává schopnosti žalobkyně pro výkon úkolů náležejících kategorii B*,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává zaprvé skutečností, že správní orgán se dopustil zjevně nesprávného posouzení, když neuznal její schopnosti vykonávat úkoly náležející kategorii B* pro účely osvědčovacího řízení podle čl. 10 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“). Zvláště v rozporu s tím, co uvádí PVSP

žalobkyně, její úkoly osoby odpovědné za vzdělávání v oblasti informatiky (dále jen „OVOI“) náležejí kategorii B*.

Zadruhé, žalobkyně se dovolává porušení článku 26 služebního řádu, zásad respektování práv obhajoby, transparentnosti, kontradiktornosti, jakož i zásady řádné správy ve vztahu k zaměstnancům. Uplatňuje zvláště, že některé dokumenty, které byly použity pro účely jejího hodnocení, jí nebyly sděleny s dostatečným časovým předstihem.

Zatřetí, žalobkyně se dovolává porušení čl. 25 odst. 2 služebního řádu a povinnosti uvést odůvodnění.

Začtvrté, žalobkyně uplatňuje porušení zásady rovného zacházení se zaměstnanci a zákazu diskriminace, jelikož úkoly OVOI byly pro účely osvědčovacího řízení posouzeny odlišně jednotlivými generálními ředitelstvími a hierarchicky nadřízenými.